

รายงานการเดินทางไปร่วมประชุมทางวิชาการ

เรื่องโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย

และการประชุมร่วมกันขององค์การอาหาร

และเกษตรแห่งสหประชาชาติ กับสำนักงานโรคระบาดสัตว์

ในภาคพื้นเอเชียครั้งที่ ๔ เรื่องสุขภาพสัตว์

เชื้อ ว่องส่งสาร D.V.M. Dip. bact. (Manchester)

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ ร.ค.
ประยูร บุญผลอด และข้าพเจ้าเป็นผู้แทนไป
ร่วมการประชุมขององค์การอาหารและเกษตร
แห่งสหประชาชาติ เรื่องเฮโมรายิกเซพติซี
เมียที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่าง
วันที่ ๑๐ พ.ย. - ๕ ธ.ค. ๒๕๐๒ และการ
ประชุมร่วมกันขององค์การอาหารและเกษตร
และสำนักงานโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ
ในภาคพื้นเอเชียครั้งที่ ๔ ที่กรุงมะนิลา ประ
เทศฟิลิปปินส์ เรื่องสุขภาพของสัตว์ ระหว่าง
วันที่ ๑-๑๒ ธ.ค. ๒๕๐๒ รวมเวลาประชุม
มีทั้งสิ้น ๑๔ วัน

ร.ค. ประยูร และข้าพเจ้าได้ออกเดินทาง
จากประเทศไทยในวันที่ ๒๘ พ.ย. ๒๕๐๒
และกลับถึงประเทศไทยในวันที่ ๑๒ ธ.ค. ๒๕๐๒
รวมเวลา ๑๗ วัน

เนื่องจากการประชุมครั้งแรกเป็นการประชุม
เรื่องโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โดยเฉพาะ
และมีการแสดงทางวิชาการ คือการเพาะเชื้อ
และการฉีดสัตว์ทดลองร่วมอยู่ด้วย และการ
ประชุมครั้งหลังเป็นการประชุมเกี่ยวกับโรค
โดยทั่ว ๆ ไปในภาคพื้นเอเชีย ข้าพเจ้าจึง
ได้แยกรายงานเป็นสองตอน คือ

รายงานการประชุมขององค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ
เรื่อง โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ที่มะนิลา
ประเทศฟิลิปปินส์

ในวันที่ ๓๐ พ.ย. ๒๕๐๒ - วันที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๐๒

การประชุมมีผู้แทนมาประชุม คือ พม่า ลังกา ฝรั่งเศส อินเดีย อิหร่าน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สวีเดน ไทย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และ เวียดนาม นอกจากนี้มีผู้สังเกตการณ์ คือ นิกการากัวและเจ้าหน้าที่ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ที่ประชุมได้เริ่มประชุม โดยให้ ผู้แทนแต่ละประเทศแถลงภาวะของโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย คือ

พม่า โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมียระบาดอยู่ทั่วไป และทำอันตรายแก่สัตว์เลี้ยงเป็นจำนวนมาก เชื้อเฮโมรายิกเซพติซีเมียได้ถูกแยกโดยวิธีของ ดร. ฮัตตัน ได้ดำเนินการทดลอง เพาะเชื้อให้มีปริมาณ มาก ขึ้นตาม แบบ ของ ดร. สะเติน และ ดร. เบน และได้ทำการผลิตวัคซีนออกฉีดสัตว์ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓/๒๕๐๒ จำนวนกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ตัว

ลังกา โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย เริ่มเป็นปัญหาใหญ่ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๘ และตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นมา การระบาดของโรคลดน้อยลง กระบือเป็นโรคนี้มาก การผลิตวัคซีนชนิดแอดจูแวนต์เป็นประโยชน์ในการควบคุมโรค ทั้งได้พยายามแยกเชื้อชนิดที่ให้ความคุ้มได้ดี ตั้งแต่ ดร. เบน ได้ไปดำเนินการทดลอง ได้ผลิต วัคซีน ชนิดที่ ผสม อาดัม (Alum Precipitated Vaccine) รวมกับวัคซีนแอดจูแวนต์ ดีกว่าราคาสูงได้ รับการฉีดวัคซีนสม่ำเสมอ นอกจากนั้น ได้ใช้วัคซีน เฉพาะในการควบคุมแหล่งโรคระบาดเท่านั้น

ฝรั่งเศส โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ระบาดทั่ว ๆ ไปในท้องที่คามอรูนโดยเฉพาะในระหว่างฤดูฝน โรคระบาดเกิดขึ้นแตกต่างกันโดยเฉพาะปี การใช้วัคซีนได้ผลดี วัคซีนที่เตรียมโดยวิธีของ เดบ

(Delpy) ได้เคยนำออกใช้ แต่ในปัจจุบัน ได้ ไร้เฉพาะ วัคซีน ที่ฆ่า ด้วย ฟอมาลิน (Formalised Vaccine) ซึ่งวัคซีนทั้ง สองชนิดนี้ให้ผลแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เท่านั้น วัคซีนดังกล่าวสามารถให้ความคุ้มโรคแก่สัตว์ได้ประมาณ ๖ เดือน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้ทำการฉีดวัคซีนให้ แก่สัตว์ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ตัว และ สัตว์ที่ทำการ ฉีดวัคซีนมี อาการ แพ้แต่ เพียงเล็กน้อย เท่านั้น

อินเดีย ในประเทศอินเดีย โรคเฮโมรายิก เซพติซีเมีย มีความสำคัญเกือบเท่า โรคริบเคอเปงค์ และได้รับความสนใจ เพิ่มขึ้น โรคนี้ระบาดในท้องที่ ๆ มีความชื้น และมักจะเป็นภายหลังเมื่อสิ้นฤดูมรสุม และเป็นแก่กระบือ มีอัตราการป่วยประมาณปีละ ๓๐,๐๐๐ ตัว และมัก จะป่วยอย่างร้ายแรง ได้ทำการแยกเชื้อ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ๓๐๒ ชนิด และได้ทำการ ตรวจสอบ ปรากฏว่า เป็น Type I และได้ทำการศึกษเกี่ยวกับแอนติเจน ซึ่งมีอยู่ในแคปซูล (Capsule) ของเชื้อเฮโมรายิก อันเป็นสิ่งที่หาความ คุ้มโรคให้แก่สัตว์ วัคซีนที่เตรียมจาก ส่วนประกอบของแคปซูล (Capsular-fraction) ให้ความคุ้มแก่สัตว์ได้ดีมาก นอกจากนี้ยังได้ใช้วัคซีนชนิด แอควาแว้น

เพิ่มชนิดด้วย

อิหร่าน ภาวะของโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ระบาดอยู่ในท้องที่ ๆ มีความชื้น มากได้กระทำการ ฉีดป้องกันโรค ให้แก่ สัตว์ปีละประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตัว ตั้งแต่ ได้เริ่มทำการฉีดสัตว์คงแต่ปี ๒๔๙๓ ได้ ทำการฉีดวัคซีนตามแบบของ Delpy ซึ่งเตรียมโดยใช้ Saponin จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ ตัว ได้ทำการแยกชนิด ของเชื้อเฮโมรายิกเซพติซีเมีย และ ทำการตรวจสอบชนิด ปรากฏว่าเป็น ชนิด Roberts type 1 จำนวนแบคทีเรีย ในวัคซีนมีความสำคัญมากและควร จะมี ปริมาณ น้ำหนัก ของ จุลินทรีย์ที่ ทำ ให้ แห้งแล้วเท่ากับ ๒ มิลลิกรัมต่อขนาด ที่ฉีดสัตว์ ๑ ตัว วัคซีนชนิดนี้ให้ความ คุ้มโรคแก่สัตว์นาน ๑ ปี จากผลของ การ ทดลอง ปรากฏว่า หลังจาก ฉีด แล้ว ๓๒ เดือน เมื่อทดสอบความคุ้มโรคจะมี สัตว์อย่างน้อยประมาณ ๗๐ % มีความ คุ้ม โรค ได้และ จากผล ของ การ ทดลอง ปรากฏว่า Saponised vaccine ให้ความ คุ้มดีกว่าวัคซีนชนิดอื่น

อิรัก โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย เป็นโรค ที่มีความสำคัญมากโรคหนึ่งของโค และ กระบือ วัคซีนที่ใช้เตรียมจากเชื้อเฮโม รายิกเซพติซีเมีย Type 1 วัคซีนชนิด

นี้ให้ความคุ้มโรค แก่สัตว์ได้ประมาณ ๖ เดือน

ญี่ปุ่น โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ไม่มีในญี่ปุ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ แต่ได้มีการศึกษาโรคนี้ ในมหา วิทยาลัยโตเกียว ตั้งแต่ปี ๒๔๖๗

ลิเบอเรีย ได้มีการศึกษาโรคนี้แต่เพียงเล็กน้อย จำนวนสัตว์ก็มีไม่มาก ความสนใจในเรื่องโรคนี้ได้แต่เพียงดังเหตุการณ์เท่านั้น

มะลาเย โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย เป็นโรคระบาดสำคัญโรคหนึ่งของโค โรคเกิดเป็นบางฤดู และเป็นเฉพาะท้องถิ่นที่มีการปลูกข้าว ก่อนปี พ.ศ. ๒๔๘๘ การควบคุมปราบปรามโรคระบาดเฉพาะแต่ท้องถิ่น ๆ เกิดโรคเท่านั้น ต่อมาได้ทำการฉีดป้องกัน สัตว์ทั่ว ๆ ไปยัง ผลให้ สัตว์ตายน้อยลง ในประเทศนี้ใช้วัคซีนสำหรับทำการป้องกัน และใช้ยาจำพวก ซัลฟารักษา ได้ดำเนินการเตรียมวัคซีน ชนิด ใหม่ ซึ่ง ให้ความ คุ้ม โรค นาน ขึ้น ปรากฏว่ามีอาการ แพ้หลัง ฉีดยาอยู่ บ้าง สำหรับ ยา การ แพ้ ได้ ใช้ ยา จำ พวก

Antihistamine รักษา

ฟิลิปปินส์ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗/๒๔๘๘ ปรากฏว่าสัตว์ที่เป็นโรคตายถึง ๓๐๐ % ในท้องถิ่น ๒๐ จังหวัด และมีโรคมกช

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๔/๒๔๘๕ ในการควบคุมใช้วัคซีน ปรากฏว่าจำนวนโรคระบาดไม่เพิ่มขึ้น วัคซีนที่ใช้ได้ผลไม่สู้แน่นอน ซึ่งบางครั้งไม่ได้ผลตามความมุ่งหวังวัคซีนที่ เตรียมจาก เซอในท้องถิ่น ปรากฏว่าให้ความคุ้มได้ดี วัคซีนให้ความคุ้มโรคสั้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาในด้านความคุ้มโรคต่อไปอีก

ไทย โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ระบาดอยู่ทั่ว ๆ ไป ได้ทำการผลิตวัคซีนออกใช้ประมาณปีละล้านโด๊ส และนอกจากนี้ยังได้ผลิตวัคซีนชนิด แอดจูแวนซ์อีก ๓๐,๐๐๐ โด๊ส การฉีดวัคซีนโดยใช้ขนาด ๓๐ ซี.ซี. ให้ความคุ้มโรคเพียง ๒-๓ เดือน ขณะนี้ได้ทำการทดลองเพื่อที่จะ ให้ความคุ้มโรคนานขึ้น

อังกฤษ (บอเนียวเหนือ) โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ระบาดเป็นครั้งคราว ใช้ยาจำพวกซัลฟา รักษา ได้ทำการแยกเชื้อเฮโมรายิกได้จากสัตว์ต่าง ๆ แห่งโรคเพิ่มขึ้น อาจจะเนื่อง จากการ ตรวจ ฉีด วัคซีน การเลี้ยงสัตว์และการเคลื่อนย้าย สัตว์มีมากช

สหรัฐอเมริกา ไม่มีโรคเฮโมรายิกระบาดในสหรัฐอเมริกา แต่ในการค้นคว้าได้ดำเนินการค้นคว้าโรคที่เกิดจากเซอป่าส. เจอเรดดา

เวนิซุเอลลา เฮโมรายิกเซพติซีเมียไม่สู้จะเป็นปัญหาสำคัญ วัคซีนใช้เตรียมจากเชื้อที่เกิดในท้องถิ่น ปลูกความคุ้มโรคในโค

เมื่อแต่ละประเทศได้แถลงภาวะโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมียเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณา เกี่ยวกับโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โดยละเอียด คึงผลสรุปคังต่อไปนี้.

เชอจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ในประเทศที่มีโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมียระบาดอยู่ ส่วนใหญ่ ของ ชนิดที่ ระบาดได้ ทำการตรวจดสอบแล้วเป็นชนิด Roberts type 1 เช่นในอินเดีย ได้ทำการแยกเชื้อ ๓๐๒ ชนิดปรากฏว่า ๘๓ ชนิด เป็นชนิด Roberts type 1 ในประเทศส่วนมาก อาจจะมีชนิดอื่นอยู่ด้วย และในชนิดเดียวกัน ก็ปรากฏว่ามี การเปลี่ยนแปลง เช่นในอินเดีย ได้ทำการตรวจดสอบโดยวิธี Plate diffusion มีชนิดที่มี ๑๒ แอนติเจน แต่ชนิดอื่นมีแต่เพียง ๔-๘ แอนติเจน

การแตกต่างของลักษณะ และการทำแคปซูล ของเชื้อเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ที่มุกเทศา ในประเทศอินเดีย พบว่า เชื้อชนิด Roberts type 1 ควรจะแบ่งออกได้เป็น ๔ อย่างด้วยกัน เนื่องจากลักษณะที่ทำให้แคปซูลและมี Filament

ชนิด คึง ถ้าวาง แยก ต่าง กัน ใน การ ที่ให้ ความคุ้มและลักษณะการเจริญ ชนิดที่ร้ายแรงที่สุด จะมีแคปซูล แต่ไม่มี Filament

เชื้อปาดเจอเวดดา Type 1 เมื่อทำการเพาะถ่ายทอดไปหลาย ๆ ครั้งแล้ว แอนติเจนที่ประกอบด้วย Polysaccharide จะหายไป จุลินทรีย์ที่มีแอนติเจนสมบูรณ์ เรียกว่าเป็นชนิด Phase 1 แอนติเจนชนิดอื่นๆ ก็มี ส่วนที่จะตั้งเดิมให้ ความคุ้มโรคแก่สัตว์ได้ ถึงแม้ว่า จุลินทรีย์จะไม่อยู่ในสภาพ Phase 1 และ ในการทดลองที่มุกเทศา ปรากฏว่า ส่วนประกอบของ Capsule ที่เป็น Protein ขนาด ๓/๒ MG. สามารถปลูกความคุ้มให้ แก่โค (Hill bulls) ได้ดี

การทดลองโรคอหิวาต์ไก่อในสหรัฐอเมริกา แสดงให้เห็นว่าแอนติเจนที่เป็นส่วนประกอบของ Capsule มีส่วนสำคัญในการให้ ความคุ้มโรคด้วย Filtrate ที่ได้จากการใช้ Enzyme hyaluronidase กับจุลินทรีย์ที่เจริญบนวุ้น ก็ สามารถให้ ความคุ้มเมื่อฉีดกับไก่ แล้ว ๒๐-๒๕ อาทิตย์ แอนติเจนที่เป็นส่วนประกอบภายในก็ สามารถให้ ความคุ้มได้ บางเหมือนกัน

การที่เชอมชีวิต และมีความทนทาน

จุลินทรีย์สามารถมีชีวิตอยู่ได้ใน
 อวัยวะและเลือดหลายอาทิตย์ในอุณหภูมิ
 ขรรมาถึงแม้ในอุณหภูมิที่สูงกว่า คือ
 ๓๗ °C ก็สามารถอยู่ได้ ๓ อาทิตย์ ผล
 ของการทดลองที่มะดาญ โดยใช้ ดิน ที่ ทำ
 ให้ปราศจากเชื้อโรค เชื้อจุลินทรีย์จะมี
 ชีวิตอยู่ได้เพียง ๒-๓ ชั่วโมงเท่านั้น เมื่อ
 ออกกลางแจ้ง และเป็นที่น่าสนใจที่เชื้อ
 จุลินทรีย์ ที่เคยบนผิวหนังมีชีวิตอยู่ใน
 อุณหภูมิขรรมาต่ำกว่าอยู่ในคูนานาแข็ง

ที่ ๆ จุลินทรีย์สามารถจะอยู่ได้

ในอินเดียสัตว์ ที่ สัมบูรณ์ อาจจะมี
 จุลินทรีย์ชนิด Type 1 อยู่ในช่องจมูก
 และเมื่อนำสัตว์ไปถูกฝนเทียมซึ่งทำให้ มี
 ขน สามารถ จะ ทำ ให้ สัตว์ นั้น เป็น โรค
 เฮโมรายิกเซพติซีเมีย ตายได้

นอกจาก นั้นยังตรวจพบจุลินทรีย์ใน
 สุนัขและ แพะ ในโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งน่าจะ
 เป็นไปได้ว่าโรคจะเกิดระบาดขึ้นได้ จาก
 สัตว์ที่มีสุขภาพดี โดยมีเชื้อจุลินทรีย์
 สะสมอยู่ในร่างกายอยู่ก่อนแล้ว และ
 เมื่อทำการตรวจทาง ซีรัม วิทยา ปรากฏ
 ว่าโคกระบือทดลองประมาณ ๓๐ % มี
 ความคุ้มโรค ซึ่งอนุมานได้ว่าสัตว์เหล่านี้
 นั้นคง จะมีเชื้อ จุลินทรีย์ อยู่ใน ร่าง กาย
 และมีความคุ้มโรคเกิดขึ้นเนื่องจาก สัตว์
 ได้รับเชื้อแต่ไม่แสดงอาการให้เห็น ใน

สหรัฐอเมริกา ก็ที่ สัมบูรณ์ก็มีเชื้อ
 จุลินทรีย์อหิวาต์ก็อยู่ และถ้าหากว่า
 แยกเอาไปออกจากคอกที่มั่ว เชื้อ
 จุลินทรีย์ก็จะอยู่ไม่ได้นานถ้าหากว่าไม่มี
 เชื้อจุลินทรีย์ปะปนในอาหาร — นำ

ทางที่ทำให้เกิดโรค

เท่าที่ปรากฏผลว่าการระบาดของโรค
 เนื่องมาจากสัตว์ที่ไม่ป่วย อยู่ ปะปน กับ
 สัตว์ป่วย เนื่องจากจุลินทรีย์ไม่สามารถ
 จะมีชีวิตอยู่ในดินหรือในน้ำได้นาน ที่
 มะดาญได้ พบ ว่า สามารถ จะ ทำ ให้ สัตว์
 เป็นโรคได้โดยพ่นเชื้อ จุลินทรีย์ เข้า ทาง
 ทางเดินของดมหายใจ การทำให้สัตว์
 เป็นโรคโดยวิธีนี้ อาจจะนำไปใช้ในการ
 ทดสอบความคุ้มโรคของสัตว์ได้ แต่
 โดยขรรมาติการติดต่อโดยทางเดินของ
 การหายใจ จะมีได้น้อยมาก

วิธีตรวจโรค โรคนี้สามารถจะตรวจพบ
 ได้โดยการสังเกตอาการของโรค สัตว์
 ที่เป็นโรคร้ายแรงจะไม่สังเกตเห็นอาการ
 บวม และในรายที่มีอาการบวมอาจจะ
 เป็นเนื่อง จาก เป็นโรค แอนแทรกซ์รวม
 อยู่ด้วย ฉะนั้นในการตรวจที่แน่นอน
 จะต้อง ทำ การ ตรวจโลหิต เพื่อ หา เชื้อ
 จุลินทรีย์ด้วย และเพื่อให้แน่นอนยิ่ง
 ขึ้นควรทำการฉีดกระดาษ หรือหนู
 ขาวด้วยน้ำเลือดหรือน้ำจะตายที่ผสม กับ

ชนิดของเชื้อโรค

ในอินเดียได้ใช้วิธีตรวจโดยใช้แยก
น้ำจากอวัยวะ (Extract of Tissue) และ
ตรวจด้วยวิธี Complement Fixation
Test USC Plate diffusion test

ลักษณะของวัคซีน

ทุกประเภทได้เห็นพ้องต้องกันว่า
วัคซีนชนิดธรรมดา (Broth bacterin)
แม้จะให้ความคุ้มครองได้ ใน ระยะ เวลา
จำกัด แต่ก็เหมาะสำหรับใช้ในการ
ปราบโรค จึงทำให้มีการผลิตชนิดอื่นขึ้น
ใช้มากกว่าวัคซีนชนิดอื่น ๆ ซึ่งเท่าที่
ได้สำรวจการใช้ อยู่ใน เวลา นี้อยู่ ๓
ชนิดคือ

๑. วัคซีนเตรียมจากแบบ ของ เดลปี
(Delpy sponised vaccine)
๒. วัคซีนที่สกัดตะกอน ด้วยอา ดัม
(Alum precipitated vaccine)
๓. วัคซีนแอดจูแวนต์ ตาม แบบ ของ
ดร. เบน (Bain oil adjuvant
vaccine)

๑. วัคซีน เตรียม ตาม แบบ ของ เดลปี
(Delpy sponised vaccine) วัคซีน
ชนิดนี้เตรียมจากการทำให้จุลินทรีย์
ตาย และทำให้แตก (Lysed) ด้วย
ซาโปนิน เริ่มการเตรียมเพาะ
จุลินทรีย์บนวุ้นแล้วดึงเอาจุลินทรีย์

ออกด้วย ไทอาเมอซาเดท (Thia-
mersalate) ในน้ำกั้น แล้วได้
ในคอบเชอจน จุนทรีย์ ตกตะกอน
เหลือที่อยู่ในน้ำยา ๕๐% ใช้ซา-
โปนินผสมโดยให้ได้ ความข้น ของ

ซาโปนิน ประมาณ ๒ : ๑๐๐๐
หนึ่งขนาดฉีด ๒ ซี.ซี. ของวัคซีนจะ
มีจุลินทรีย์ที่แห้งหนัก ประมาณ ๒
มิลลิกรัม

๒. วัคซีน ที่ใช้ ตก ตะ กอน ด้วย อา ดัม
(Alum precipitated vaccine)
วัคซีน ชนิดนี้ สามารถ จะ เตรียมได้
จากเชอที่เคียงในน้ำชุป (Broth)
หรือจากเชอที่เคียงบนวุ้น เมื่อเชอ
เจริญแล้วฆ่าด้วยฟอมาดินแล้วผสม
ด้วยปอแตชเชื่อม อาดัมผสม ลงไป
เพื่อให้ได้ความเข้มข้นของอาดัม ๓
เปอร์เซ็นต์ จำนวนจุลินทรีย์จะ
แตกต่างกัน แล้วแต่ความต้องการ
ของสถานผลิต

๓. วัคซีนแอดจูแวนต์ตามแบบของ ดร.
เบน (Bain's oil adjuvant vac-
cine) วัคซีนตามแบบของ ดร.
เบน เตรียมจากจุลินทรีย์ที่ปริมาณ
มากโดยใช้อากาศผ่านในขณะเพาะ
จุลินทรีย์ แล้วผสมด้วยพาราฟิน
เหลว แตนโนดิน และอาดาเซด

เอ. (Arlacel A.) ขนาดฉีดของ
 วัคซีน (๓ ซี.ซี.) จะมีน้ำหนักของ
 เชื้อจุลินทรีย์ ๓ มิลลิกรัม ใน
 อินเดย์ ใช้ จุลินทรีย์ ที่เพาะ บน วัฒนธรรม
 แล้วล้างออกผสม กับฟาราฟินเหลว
 และแกลโนติน ขนาดฉีด (๓ ซี.ซี.)
 มีน้ำหนักจุลินทรีย์แห้ง ๑-๕
 มิลลิกรัม

นอกจากนี้ยังมีวัคซีน ชนิด อื่น ๆ
 อีกที่กาดังดำเนินการทดลอง คือ วัคซีน
 ที่เตรียมจาก เชื้อที่ ทำให้อ่อนกำลัง และ
 วัคซีนที่เตรียมได้จากโปรตีนซึ่งเป็นส่วน
 ประกอบของแคปซูล (Purified protein
 fraction)

อย่างไรก็ดี ในการเตรียมวัคซีนจำเป็น
 อย่างยิ่งที่จะต้องเตรียม จาก เชื้อ จุลิน-
 ทรีย์ที่อยู่ใน Phase I คุณภาพในการ
 เก็บรักษา วัคซีนทุกชนิดถ้ามารถจะเก็บ
 ไว้ได้ในภาวะ เมื่อร้อน ประมาณ
 ๖ เดือน

คุณค่าของวัคซีน วัคซีนที่เตรียมได้จะ
 ต้องได้รับการตรวจสอบหาความบริสุทธิ์
 และความปลอดภัยด้วยการฉีดตัว ผู้
 แทนส่วนมากมีความเชื่อ ในการ ฉีด ตัว
 ใหญ่ คือ โค กระบือ เพื่อหาความคุ้ม
 โรคมากกว่าในกระต่ายและหนูขาว ใน
 การ ฉีด เชื้อเพื่อ ทด ดอง ความ คุ้ม โรค

แตกต่างกันแต่จะประเทศ เช่น อาฟริกา
 ของฝรั่งเศสได้ฉีดด้วยขนาด ๒,๐๐๐
 เท่าของขนาดที่ทำให้โคตาย (๒,๐๐๐
 Bovine M.L.D.) อิหร่านใช้ขนาด
 ๓๐๐ เท่า มะดาญใช้ขนาด ๕๐๐,๐๐๐
 เท่าของขนาดที่ทำให้หนูตาย (๕๐๐,๐๐๐
 Mouse M.L.D.) อินเดย์ใช้ขนาด ๕๐
 ล้านเท่าของขนาดที่ทำให้หนูตาย (๕๐,
 ๐๐๐,๐๐๐ Mouse M.L.D.) เนื่องจาก
 ความแตกต่างมีอยู่เป็นจำนวนมาก จึงได้มี
 ผู้แทนเสนอให้มาตราฐาน ของ การใช้
 ขนาดฉีด

ระยะของความคุ้มโรค และการสร้าง
 ความคุ้มโรค

ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่าวัคซีนที่ ใช้ อยู่
 ทุกชนิดให้ความคุ้มโรคได้เร็ว แม้วัคซีน
 ที่เตรียมโดยใช้น้ำมันเป็นแอดจูแวน ซึ่ง
 เชื่อกัน ว่าให้ ความ คุ้มโรคได้ นาน กว่า
 วัคซีนชนิดอื่นก็ยังให้ความคุ้มได้เร็ว ใน
 ระยะ ๕ วันหลังจากฉีด การทดลองใน
 ท้องที่ปรากฏว่าให้ความคุ้มได้เร็ว และ
 เป็นที่ยอมรับทั่ว ๆ ไปแล้วว่าวัคซีนที่
 เตรียมโดยวิธีธรรมดา (Broth bacterin)
 ให้ความคุ้มประมาณ ๓-๕ เดือน เนื่อง
 จากโรคเฮโมรายิกเซพติซี เมีย เป็น ตาม
 ฤดู วัคซีนชนิดนี้จึงพอใช้ในการป้องกัน
 กันโรคได้ วัคซีนที่เตรียมได้จากการ

ทดลองด้วยอาจมให้ความคุ้มได้นาน
ถึง ๓ เดือน ๖-๗ เดือน วัคซีน
ที่เตรียมจากการ ใช้น้ำมันเบนแซดิวแวน
จะให้ความคุ้มนานถึง ๓ หรือ ๒ ปีใน
อัตราได้ใช้วัคซีนชนิดซาปอนินมากกว่า
๒-๓ ปี ปรากฏว่าความคุ้มโรคของวัคซีน
นานกว่าดังนี้

ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นหลังจากฉีดวัคซีน

ในบางโอกาสวัคซีนที่เตรียมโดยวิธี
ธรรมดาจะทำให้เกิดอาการ "ชอก"
(shock) ขึ้นได้ แต่อาการดังกล่าวไม่
ปรากฏว่าเกิดขึ้นกับวัคซีนที่เตรียม จาก
การทดลองของอาจม และวัคซีนที่
ใช้น้ำมันเบนแซดิวแวน, วัคซีนที่ใช้
น้ำมันเบนแซดิวแวนชนิดเขากดาม เนื้อ
ถ้าใช้ฉีดเข้าใต้ผิวหนัง จะ ทำให้ เกิด
อาการบวมแดง อาการบวมบริเวณที่
ฉีดจะเกิดขึ้นในเวลา ๒-๓ ชั่วโมง
ซาปอนิน ในอัตราได้ใช้วัคซีนที่ผสม
ซาปอนินจำนวนกว่า ๕ ด้านคิว ไม่
ปรากฏว่ามีอาการแพ้ร้ายแรงเกิดขึ้น
ปฏิกิริยาทั้งหมดจะหายไปภายใน ๑-๓๕ วัน

การเสกสมรณะเพาะเชื้อ

ซึ่งจาก ดร. เบน โคพม์
แสดงว่าวิธีการเพาะเชื้อ
Pasteurella ให้ได้ผลดีจะต้องใช้

ผ่านอากาศเข้าช่วยด้วย ดร. ตะเติน ซึ่ง
ได้เคยใช้เทคนิคอันเดียวกันในการเพาะ
เชื้อของโรคแท้ง ได้พบอุปสรรคอันเดียว
กันในการที่จะเพิ่มจำนวนการ ผิดดีให้สูง
ในเครื่องมือที่มีอยู่จำกัด ในการเพาะ
เชื่อนอกจากสามารถควบคุมฟองได้ นอก
จากการควบคุมมิให้ฟองเกิดขึ้นมากใน
การผ่านอากาศแล้ว อุปสรรคสำคัญก็คือ
การควบคุม pH ถ้าผ่านอาหารในระยะ
เวลาได้ส่วนกับจำนวนคาโบไฮเดรต pH
ก็จะคงที่

ในการเพาะเชื้อโดยการผ่าน อากาศ
ตามแบบของ ดร. ตะเตินแล้วในวันหนึ่ง
สามารถจะได้เชื้อจุลินทรีย์ถึงจำนวน ๕๐
ติกร ซึ่งมีความชื้นของจุลินทรีย์ ๓-๕
GM ต่อ ๑ ติกร ด้วยเครื่องมือขนาด
๕ ติกร ก็จะสามารถผ่านนาเดียงเซอ
๒-๓ ติกร ต่อหนึ่งชั่วโมง ซึ่งจะได้ความ
เข้มข้นเท่ากับ Brown tube ๕๐-๕๐
ซึ่งสามารถจะผลิตวัคซีนได้ประมาณวัน
ละ ๒๐๐,๐๐๐ ติกร

ดร. ฮัดสัน ได้ถือโอกาส กล่าวแทน
ดร. เบน ซึ่งมีได้มาประชุมว่า ในการ
เพาะเชื้อตามแบบของ ดร. เบน และ
ดร. ตะเติน นั้นดร. เบน มีความเชื่อว่า
ในการใช้เคมีวัตถุกันฟอง (Antifoam)

นั้นทำให้เกิดการรบกวนในการทำแคปซูลของจุลินทรีย์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการให้ความคุ้มโรค ดร. เบนได้ใช้การผ่านอากาศไปบนนาเตียงเชอซึ่งไม่ต้องใช้ Antifoam ซึ่งในการทดลองของ Dr. Hudson กับ ดร. เบรา ประเทศพม่าได้รับผลเช่นเดียวกันโดยใช้เครื่องมือของ ดร. เบน และ ดร. ดะเคิน

ดร. เบน แสดงว่า นาดเตียงเชอที่ผสมด้วย Casein hydrolysate และ Yeast extract ผสมด้วย Tryptone และ Sucrose ใช้เลี้ยงจุลินทรีย์ได้ผลดี และเป็นบุคคลแรกที่พบ Phase 1 ของจุลินทรีย์ได้เน้นถึงความสำคัญที่จำเป็นต้องใช้ ทำวัคซีนจากจุลินทรีย์ Phase 1 ซึ่งจะต้องผ่านในสัตว์ใหญ่ทุกครั้ง แล้วเก็บเอาเลือดไว้ในตู้เย็นแข็ง

การควบคุมโรคระบาด

การควบคุมแหล่งโรค

ประเทศส่วนมากได้ระบุโรคเฮโมรายิกเป็นโรคระบาด ตามพระราชบัญญัติวิธีควบคุมเริ่มด้วยการกักสัตว์ และได้ใช้การฉีดวัคซีนแก่สัตว์ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง การใช้เข็มรักษาโรคนี้น้อยประเทศ สำหรับสัตว์ที่เป็นโรคใหม่ ๆ ได้ใช้รักษาด้วยยาจำพวกซัลฟา และปฏิชีวนะได้ผลดี

การป้องกันโรค

ประเทศส่วนมากใช้การฉีดวัคซีนเป็นประจำแก่สัตว์ในท้องที่ ๆ เกิดโรค และได้เริ่มทำการฉีดก่อนฤดูฝน ซึ่งเป็นระยะที่โรคระบาดอย่างแพร่หลาย สถานที่เพาะพันธุ์ สัตว์ซึ่งมีสัตว์ที่มีราคา ใช้วิธีฉีดวัคซีนป้องกันทุก ๆ ๖ เดือน บางประเทศได้ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย ไช้ชา และโรคแอนแทรกซ์พร้อม ๆ กัน

โรคที่เกิดจากเชื้อ Pasteurella ชนิดอื่น
โรคที่เกิดจากเชื้อ Pasteurella ในสุกร

ประเทศในภาคพื้นเอเชีย โรคที่เกิดจากเชื้อ Pasteurella เหนืองมาจากจุลินทรีย์ ชนิด Roberts type 1 ในบางรายทำให้เกิดอาการปอดบวม การป้องกันใช้การฉีดวัคซีน และรักษาด้วยยาจำพวกซัลฟา และปฏิชีวนะ

แพะและแกะ ถึงแม้ว่าได้ทำการตรวจพบเชื้อ Type 1 ในแกะที่อินเดีย แต่ในอิหร่านไม่ปรากฏว่าแกะเป็นโรคนี้อย่างไร และในประเทศอื่นจำนวนแพะ และแกะมีอยู่น้อยมาก ในอินเดียยังเคยพบ Pasteurella haemolytica

Shipping fever และนิวโมเนีย
ในลูกโค โรคทั้งสองชนิดนี้กำลังดำเนินการค้นคว้าในสหรัฐอเมริกา

ได้

โรคชนิดนี้เกิดอยู่ทั่วไปเกือบทุก
ประเทศ โดยเฉพาะเป็นแก้มืดในท้อง
ที่ ๆ สภาพแวดล้อมมาก การรักษา
ทางสุขอนามัยจะสามารกแก้ปัญหारेื่อง
โรคระบาดได้ โรคที่ระบาดเนื่องมาจาก
จุลินทรีย์ Type I หรือ IV

สม

เมื่อจะปรากฏว่ามีการตรวจพบว่ามี
จุลินทรีย์ชนิดนี้ในเลือดที่เห็นหนอง แต่
ยังไม่ปรากฏว่ามีความสำคัญอย่างไร

สัตว์ชนิดอื่น ๆ

เมื่อที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่าเชื้อ
Pasteurella อาจจะเป็นกบดัดตัว
ของโรค ในรายงานของอินเดีย และ
พม่าอันเห็นว่าโรคนี้เป็นกับช้าง ได้เหมือน
กัน

เมื่อที่ประชุมได้พิจารณา ถกเถียง
กันแล้วร่วมกันคำ เนิน การทำ ข้อ เสนอ
เสนอแนะแก่ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิก
คือ

๑. ที่ประชุมองค์การอาหารและ เกษตร
แห่งสหประชาชาติ เรื่องโรค
เฮโม รายิก เซพติซี เมีย ใน ดัดตัว เห็น
ความสำคัญที่จะปรับปรุงวิธีควบคุม
โรคระบาดชนิดนี้แก่สัตว์ในประเทศ
ที่มีโรคระบาดอยู่ และเน้นถึง

ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ผู้ทำ การ
ทดลอง ในการ ค้นคว้า และ จัด หา
เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จะฝึกหัดวิธี
ดำเนินการทางเทคนิค ได้พิจารณา
เห็นว่า ความสำคัญในการตรวจ
หาชนิดของโรคที่เป็น อยู่ใน ท้องที่
และจำเป็นต้องมี Anti sera มาตร-
ฐานไว้สำหรับ ประเทศอื่น ๆ ด้วย
และเห็นว่าจำเป็นจะต้อง เริ่ม ดำ เนิน
การ ตาม วิธี มาตร ฐาน ที่จะ เปรียบ
เทียบชี้วัดผลิตภัณฑ์ผลิตเพื่อป้อง-
กันและควบคุม โรคเฮโมรายิกเซพ-
ติซีเมีย

จึงให้ข้อเสนอนี้ไว้ว่า องค์การอาหาร

และเกษตรแห่งสหประชาชาติ ควร
จะเริ่มจัด Reference laboratory
สำหรับโรคเฮโมรายิกเซพติซี เมีย
ในภาคตะวันออก เพื่อดำเนินการ
และการที่จะเริ่มจัดตั้ง โดยองค์การ
ดังกล่าวในท้องที่อื่น อีก ด้วย เมื่อมี
ความต้องการ

๒. ที่ประชุมองค์การอาหารและ เกษตร
แห่งสหประชาชาติ เรื่องโรคเฮโม-
รายิกเซพติซีเมีย เห็นความสำคัญ
ของคุณค่าของแคลเซตในการ ผลิต
วัคซีน จึงเสนอแนะว่าควรจะได้มี
การศึกษาเรื่อง Antifoam ที่ในใช้

การป้องกันฟองที่เกิดขึ้น เนื่องจาก
ผ่านอากาศว่า จะมี ส่วน รม กวน ใน
การทำแคปซูลของจุลินทรีย์หรือไม่
๓. ที่ประชุมองค์การอาหารและ เกษตร
แห่งสหประชาชาติ เรื่องเฮโมรา-
อิกเซพติซึเมีย เห็นคุณค่าใน
การควบคุม โรคเฮโมรายิกเซพติ-
ซึเมียคล้ายคลึง กับการ ควบคุมโรค
ระบาดสัตว์ชนิดอื่น เช่นโรคแอน-
แทรกและแบดเดก ซึ่งระบาด
อยู่ด้วยในท้องถิ่น ๆ เกิดโรคเฮโมรา-
อิกเซพติซึเมีย

จึงให้คำแนะนำไว้ คือ ควรจะได้
ศึกษาความคุ้มครองโรค ซึ่ง เกิด จาก การ
ฉีด แอนติเจน ของจุลินทรีย์ต่าง ๆ
กัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการฉีด

วัคซีนชนิดต่าง ๆ พร้อมกัน เดียวใน
คราวเดียว

๔. ที่ประชุมองค์การอาหารและ เกษตร
แห่งสหประชาชาติ เรื่องโรคเฮโม-
รายิกเซพติซึเมีย เห็นว่าในการ
ประชุมครั้งนี้ได้ มี การ แลก เปลี่ยน
ความคิด เห็น ทั้ง ทาง ด้าน วิชา การ
และความ ก้าว หน้า ใน การ ควบคุม
โรคและ ได้ รับ รอง การร่วมมือระ-
หว่าง องค์ การ อาหาร และ เกษตร
แห่งสหประชาชาติ และสำนักงาน
โรคระบาดสัตว์ในการ ปรารบ ปราม
โรคระบาดสัตว์ จึงเสนอแนะว่า
องค์การอาหาร และ เกษตร ควร จะ
ได้พิจารณาจัดให้มีการ ประชุม อีก
ในเวลา ๒ ปีข้างหน้า.

การส่งเงินค่าบำรุงสมาคม

ท่านสมาชิกสัตวแพทย์สมาคม ฯ ได้โปรดส่งเงินค่าบำรุงสมาคม ฯ สำหรับปี
พ.ศ. ๒๕๐๓ จำนวน ๒๕ บาท ไปยังเหรียญกษาปณ์ของสมาคม ฯ สำนักงานกรมปศุสัตว์
ถนนพญาไท ได้ตั้งแต่บัดนี้ ทางธนาคาร ตั้งจ่าย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ สาขาประตูน้ำ
ประจำวัน หรือสาขาบางลำภู พระนคร—เหรียญกษาปณ์

รายงานการประชุมร่วมกันขององค์การ

อาหารและเกษตร

แห่งสหประชาชาติ และสำนักงานโรคระบาดสัตว์

ภาคพื้นเอเชียครั้งที่ ๔ เรื่องสุขภาพของสัตว์

ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ในวันที่ ๗-๑๒ ธ.ค. ๒๕๐๒

มีประเทศเข้าร่วมประชุมคือ ออสเตรเลีย พม่า ลังกา ฝรั่งเศส อินเดีย อิหร่าน อิรัก ญี่ปุ่น มาดากัสการ์ ฮอนดูรัส นิวซีแลนด์ ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ไทย อังกฤษ อเมริกา เวเนซุเอลา เจ้าหน้าที่องค์การอาหารและเกษตรและเจ้าหน้าที่สำนักงานโรคระบาดสัตว์

ที่ประชุมได้พิจารณาถึงโรคที่ทำความเสียหายต่อสัตว์ดังต่อไปนี้

โรครินเดอโรเปสต์ ที่ประชุมได้รับทราบภาวะของโรครินเดอโรเปสต์จากประเทศต่าง ๆ คือ

ออสเตรเลีย ไม่มีโรครินเดอโรเปสต์ ดำเนินการป้องกันโรคเข้าประเทศโดยการกักกันสัตว์ที่จะนำเข้า

พม่า ไม่มีโรครินเดอโรเปสต์ในประเทศพม่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ โรคระบาดครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อต้นปี ๒๕๐๐ ซึ่งทำให้โค

ตาย ๒๙ ตัวกระบือ ๘ ตัวการป้องกันใช้ฉีดวัคซีนน้ำมพิษแพะซึ่งเตรียมได้จากสถานวิทยาคัดศรัการสัตว์แพทย์ที่อินเดียน ซึ่งได้ผลิตวัคซีนปีละประมาณ ๓ ล้านโดส

ในการปราบโรคระหว่างประเทศ ได้รับทราบจาก ดร. ฮันตัน ว่าไทยและลาวไม่มีโรคนี้ระบาด และไม่ได้รับรายงานว่ามีโรคนี้ระบาดในประเทศจีน จึงทำให้ประเทศพม่า ปลอดภัยจากโรคนี้จากภายนอกด้านควนออก ส่วนด้านตะวันตกซึ่งอยู่ติดกับปากีสถาน ซึ่งยังไม่แน่ว่าโรคนี้ได้ถึง

ลังกา ลังกาปลอดภัยจากโรครินเดอโรเปสต์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ และเนื่องจากการควบคุมโรคไม่รัดกุม โรคจึงระบาดอีกในปี ๒๔๘๘ โดยการนำแพะจากอินเดีย และโรคได้สงบลงในปีเดียวกัน

อินเดีย โรครินเคอเปสต์เป็นโรคที่ทำตาย

ชีวิตโคแตะกระบือมานานมาแล้วแต่ปี พ.ศ.

๒๔๓๒ สถาบันการสัตวแพทย์อินเดียได้
ตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๓๓ เพื่อค้นคว้าโรคนี้

โรคนี้ระบาดอยู่ทั่วประเทศ เมื่อได้ทำ
การควบคุมโรคในรัฐต่าง ๆ แล้ว
ปรากฏว่าแหล่งโรคระบาดได้ลดจำนวน
ลง ได้ใช้วัคซีนที่ทำจากม้ามแพะ และ
ด้วยความช่วยเหลือจาก องค์การ อาหาร
และเกษตร ประเทศอินเดียได้เริ่มปลูก
ความคุ้มโรคให้แก่สัตว์ในท้องที่ ภาคใต้
และแผ่ขยายไปท้องที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นที่
หวังว่าในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ จะได้ปลูก
ความคุ้มโรคแก่สัตว์เกือบทุกแห่ง เมื่อ
ได้ปลูก ความคุ้มโรค ให้แก่สัตว์แล้วก็
หวังว่าจะควบคุมโรคให้สงบลงได้

อิหร่าน รินเคอเปสต์ได้ถูกปราบให้สงบ
หลายปีมาแล้วด้วยการ ใช้วัคซีนที่ทำจาก
ม้ามในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ โรคได้ระบาด
เข้ามาอีกจากประเทศข้างเคียง รัฐบาล
อิหร่าน ได้ ดำเนินการ ปราบจน โรคสงบ
ด้วยการใช้วัคซีนฉีดป้องกัน

อิตาลี ไม่มีโรครินเคอเปสต์

ญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นไม่มีโรครินเคอเปสต์

มะลายู ไม่มีโรครินเคอเปสต์

ฮอลันดา ไม่มีโรครินเคอเปสต์ระบาดใน
หมู่เกาะนิวกินี

นิวซีแลนด์ ไม่มีโรครินเคอเปสต์ระบาด

ปากีสถาน รินเคอเปสต์เป็นโรคที่ร้ายแรงที่

สุด ระบาดอยู่ทั่วไปทุกฤดู แคว้นนี้จะ
เป็นมากในฤดูที่มีการเคลื่อนย้ายสัตว์ ใน

ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ และ ๒๕๐๐ โรคนี้ได้

ระบาดร้ายแรง และระยะระหว่างปีดัง

กล่าวโรคได้ลดน้อยลง เนื่องจากสัตว์ที่

เป็นโรคนั้นจำนวนน้อยลง ในการปราบ

โรคใช้วัคซีนที่ทำจากม้ามแพะ สำหรับ

กระบือและ โคที่บนเขาม้าอากาศแพ้วัดขึ้น

มากต้องให้เสริม และได้ดำเนินการใช้

วัคซีนที่เตรียมจากกระต่ายด้วย รัฐบาล

ปากีสถานเห็นความสำคัญขงโรคนี้ จึง

ได้จัด ตั้งคณะ กรรมการ กดาง เกี่ยวกับ

โรครินเคอเปสต์ เพื่อที่จะดำเนินการ

ปราบโรค ปลูกความ คุ้มโรค ให้แก่สัตว์

ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากองค์การอา-

หารและเกษตร

ฟิลิปปินส์ โรครินเคอเปสต์ได้ถูกนำเข้าไป

ประเทศฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. ๒๔๒๕ โดย

ได้นำกระบืองานมาจากอินโดจีน และ

โรคได้ระบาดไปทั่วเกาะฟิลิปปินส์ ทำ

ความเสียหายมาก จน กระทั่ง รัฐบาล

อเมริกันได้ดำเนินการควบคุมโรครินเคอ

เปสต์ ได้ทำการปราบโรคสงบในปี

พ.ศ. ๒๔๙๓ และเมื่อสงครามโลกครั้งที่

๒ เกิดขึ้นได้ทำให้สัตว์จำนวนลดน้อย

สมาคมฯ จำเป็นต้องซื้อสัตว์เพิ่มชนิดใหม่
 พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้นำกระบือ ๒๒๖ ตัวจาก
 อินเดียเพื่อตั้งไปตั้งถ้ำบารุงสัตว์ อะลา-
 บัต กระบือที่ส่งไปเกิดโรครุนค้ออ่อน
 และสัตว์ที่อยู่กับสัตว์ที่อยู่ในถ้ำบารุงสัตว์
 เมื่อได้ทำการซื้อสัตว์ครบแน่นอนแล้วว่าเป็น
 โรครุนค้อเปอร์ด ได้ทำการกักสัตว์ และ
 ปล่อยตามสวนโรค ได้แก่วัดสัตว์ โดยการให้
 ใช้ชื่อเดิมคือจากประเทศไทยโรค ได้ตั้งบ
 ๒๕ มี.ค. พ.ศ. ๒๔๘๖

โดย โรครุนค้อเปอร์ดได้ปราบส่งมดในบ
 พ.ศ. ๒๔๘๖ แต่มีกระบาดเข้ามาจากประ-
 ชาติข้างเคียง ในการประชุมภาคเอเชีย
 ครั้งที่ ๒ ที่กรุงเทพฯ เมื่อปี ๒๔๘๗ ได้
 สรรวจกันไว้สำหรับทำการปราบโรคใน ภาค
 ที่หนึ่งซึ่งมีความเสี่ยงได้ องค์การอา-
 เซียนและสหประชาชาติ จัด
 ทุนขึ้นของรัฐบาลเพื่อ แนะนำการ ปราบโรค
 ดร. ฮัทสัน ได้รายงานว่าโรครุนค้อเปอร์ด
 หนึ่งอยู่เฉพาะทางด้านคัวนอกเฉียงใต้
 ของภาคนี้เท่านั้น ฉะนั้นควรจะได้ฟัง
 เมื่อไม่ทราบว่าป่วยโรคนี้คือไป โดย
 ภายหลังได้มีรัฐบาลประเทศที่ยังคงมีโรค
 ดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้โรค
 หนึ่งไปจากภาคนี้หมดไป

ประเทศไทยได้ใช้วัคซีน ๒ ชนิดด้วย
 หนึ่งคือ วัคซีนที่เตรียมจากกระต่ายสำหรับ

โคและกระบือ

วัคซีนที่เตรียมจากไข่สำหรับสัตว์
 จากผลของการ ทดลองของ เจ้าหน้า
 ในประเทศไทยพบว่า วัคซีนที่เตรียม
 จากกระต่ายโดยใช้ KIM และน้ำเปป-
 โทน (Peptone) เมื่อทำแห้งแล้วจะมี
 ประสิทธิภาพในอุณหภูมิธรรมดา (๒๘ -
 ๓๓°C) เป็นเวลา ๒๐ วัน

สหราชอาณาจักร

บอเนียวเหนือ ปอดโรครุนค้อเปอร์ด
 และไม่เคยมีโรคนี้เคย

ฮ่องกง เกิดโรครุนค้อครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ. ๒๔๘๓
 และเพื่อป้องกันโรคนี้ ได้ทำการปลูก
 ความคุ้มโรคให้แก่สัตว์ด้วยวัคซีนที่ผลิต
 จากกระต่ายเป็นประจำทุกปี ฮ่องกงได้
 นำสัตว์เข้าประเทศประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ ตัว
 ซึ่งมาจากอินเดีย ไทย และ เขมร ไม่
 ปรากฏว่ามีโรคนี้เกิดขึ้นอีก

ซราวีก ไม่มีโรครุนค้อเปอร์ด

สหรัฐอเมริกา ไม่มีโรครุนค้อเปอร์ด

เวนิซุเอลลา ไม่ปรากฏว่ามีโรครุนค้อ-
 เปอร์ดระบาด

หลังจากที่ประชุมได้รับรายงานจาก
 ประเทศต่าง ๆ กันแล้ว ได้พิจารณา
 ถกเถียงในปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้
 คือ โรครุนค้อในภาคพื้นเอเชียได้ลด
 น้อยลงเนื่องจากการฉีดวัคซีนป้องกันโรค

จากรายงานของแต่ละประเทศ สถานะ
การณ์ ได้ดีขึ้น มากเช่น ในพม่า โรคสงบ
ในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ ในประเทศ ๒๔๘๑
และการปราบโรคได้ผลดีในเขมร และ
เวียดนาม ในประเทศที่ยังคงมีโรคริน-
เดอเปดส์ก็ได้ดำเนินการปราบ โรคอย่าง
เข้มแข็ง และหวังว่าคงได้ดำเนินต่อไป
ปัญหาใหม่ก็คือในประเทศอินเดีย มีสัตว์
เป็นจำนวนมาก ที่ประชุมได้รับฟังถึง
ความสำเร็จในการลด จำนวน แห้งโรค
ระบาด การปลูกความคุ้มโรคให้แก่สัตว์
ส่วนใหญ่จะสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๐๔
๒๕๐๕ โรครินเดอเปดส์มีพบในแพะและ
แกะ ซึ่งยากที่จะปลูกความคุ้มโรคเพราะ
สัตว์มีจำนวนมาก แต่ก็เป็นที่หวังว่าถ้า
หากว่าสัตว์ใหญ่ได้รับการปลูกความคุ้ม
โรคหมด โรครินเดอเปดส์ในสัตว์เล็กก็
จะหมดไปเอง ผู้แทนอินเดียได้กล่าว
เสริมว่าแม่ในตำราจะกล่าว โรครินเดอ
เปดส์เป็นแก่อูฐ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าอูฐ
เป็นโรคนี้

ในการปราบปรามโรครินเดอเปดส์
การร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ
ในการที่กันสัตว์ก็ควรจะทำกัน ๓-๔
อาทิตย์โดยสัตว์ที่ส่งขายต่างประเทศควร
จะทำการกักและฉีดวัคซีนป้องกัน

ที่ประชุม ได้พิจารณาถึงวัคซีนชนิด

ต่าง ๆ วัคซีนที่เตรียมจากน้ำมูกโคผสม
ซาบอนิน ปรากฏว่าใช้ได้ผลดีในอิหร่าน
อินเดียและปากีสถาน พม่าใช้วัคซีน
เตรียมจากน้ำมูกพืชแพะปลูกความคุ้มโรค
ในโค สำหรับสัตว์ที่คิดโรคได้ง่ายใช้
วัคซีนที่เตรียมจากกระต่าย ในประเทศ
ไทย วัคซีนที่เตรียมจากกระต่ายใช้ปลูก
ความคุ้มโรคในโคและกระบือ สำหรับ
โค วัคซีนที่เตรียมจากแพะก็ใช้ได้และ
คงแรงเกินไปสำหรับกระบือ วัคซีนที่ทำ
จากกระต่ายก็ยังแรงเกินไป สำหรับสัตว์
ในประเทศไทยจึงได้ใช้วัคซีนน้ำมูกกระบือ
จากเขมร และเมื่อได้ทำมดิดวัคซีนจาก
ไขก็ได้ใช้วัคซีนนี้กับสัตว์ตลอดมา

ในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ทั้งในเขมร
และเวียดนาม ได้ใช้ วัคซีนที่ เตรียมจาก
กระต่ายกับโคและกระบือ ความต้าน
ทานโรคของสัตว์จะลดน้อยลงถ้าสัตว์นั้น
อยู่ในท้องที่ภาคเหนือขึ้นไปจะสังเกตเห็น
ว่าวัคซีนที่ เตรียมจาก กระต่ายจะให้ปฏิ-
กิริยาแก่สัตว์ในท้องที่ภาคเหนือ

ประเทศไทยและสถานป่าดเคอ กัม-
พูชาได้ปรับปรุงการเก็บวัคซีนโดยใช้หน้า
ยาตายที่เตรียมโดยวิธีใหม่

ในประเทศอินเดียความคุ้มโรคที่เกิด
ขึ้นโดยใช้วัคซีนที่เตรียมจากน้ำมูกแพะจะ
นานถึง ๕ ปีหรือกว่านั้น ในภาคพื้น

เอเชีย อากาศเย็นชื้น ที่เตรียม จาก กระจ-
คายจะให้ความคุ้มโรคนาน ๒ ๖ ปี

ปัญหาเรื่องโรครินเคอเปดต์จะมีอยู่
ในหมู่ป่า และสัตว์ป่าซึ่งปรากฏว่าสัตว์
เหล่านี้เป็นโรครินเคอเปดต์ ปรากฏว่า
ในการปราบโรคใน ดังกา มะดาญ และ
ประเทศไทย ไม่ปรากฏว่ามีโรคนี้ใน
สัตว์ป่า จึงมีเหตุผลที่จะหวังได้ว่าสัตว์
ป่าคงไม่ติดโรค และทำให้โรคเกิดขึ้น
แต่อย่างไรก็ตาม ควรจะ สังเกตโดยใกล้ชิด
หลังจากโรคสงบแล้ว ๒-๓ ปี

ในการชันสูตรโรค มีอุปสรรคบาง
ประการที่โรคนี้คล้ายคลึงกับโรค "Mu-
cosal disease complex" ซึ่งปรากฏว่า
มีในออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ฉะนั้น
ในการ ชันสูตรโรคควร จะ ดำเนิน การ

๑. ฉีดสัตว์ใหญ่ที่ไม่มี ความ คุ้มโรค
๒. ฉีดกระจคาย และปลุกพิษทับด้วย
ไวรัล นากามูระ III
๓. ตรวจด้วยวิธี Complement fix-
ation test ตามแบบของนากา-
มูระ คิชิ
๔. ตรวจด้วย Plate diffusion test
ตามแบบของ White และ Huguga

โรคปากและเท้าเปื่อย

ที่ประชุมได้รับรายงานภาวะของโรค
ปากและเท้าเปื่อยจากประเทศต่าง ๆ คือ
ออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. ๒๓๓๓ ปรากฏ
ว่ามีสัตว์ที่นำไปจากเอเชีย พาโรคนี้ เข้า
ไปด้วย ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ รัฐบาลได้
ทำการกักสัตว์ ปรากฏว่าโรคปากและ
เท้าเปื่อยเป็นนอยทวคตอเรีย และสัตว์
ถูกกักไว้ที่ด่านกักสัตว์ที่ซิดนีย์ จากนั้น
ไม่ปรากฏว่ามีโรคนี้ระบาดอยู่อีก

พม่า โรคปากและเท้าเปื่อยเป็นโรคสำคัญ
รองจากรินเคอเปดต์ เมื่อโรครินเคอ-
เปดต์สงบ โรคปากและโรคเท้าเปื่อยจึง
กลายเป็นที่ทำความเสียหายแก่เศรษฐกิจ
ที่สำคัญโรคหนึ่ง โรคนี้เกิดขึ้นทุก
จังหวัดในพม่า แห่ตั้งโรคระบาดมีมาก
บ้างและน้อยบ้างตลอดปี ในปี ๒๕๐๐
มีโรคระบาด ๖๓๗ แห่งมีโคป่วย ๔๖,
๑๗๑ ตัว ตาย ๒๖ ตัว พ.ศ. ๒๕๐๓
มีโรคระบาด ๖๑๒ แห่งมีโคป่วย ๒๘,
๒๖๕ ตัว ตาย ๓๐ ตัว แพะป่วย ๘ ตัว
ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ มีโรคระบาด ๕๔๘
แห่งมีสัตว์ป่วย ๓๓,๘๔๒ ตัว ตาย ๓๒ ตัว

โรคที่เป็นปรากฏว่าเป็นชนิด "O"
และที่ใกล้แดนไทยเป็นชนิด "Asia 1"
การควบคุมโรคใช้วิธีการกักสัตว์ ทำ

ตายเชื้อโรค ควบคุมการเกิดอินทรีย์
สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

ลังกา โรคเป็นอยู่ทั่วไปในลังกา ปรากฏ
ว่ามีความร้ายแรงน้อยในโคและ กระบือ
โคที่นำมาจากยุโรป ปรากฏว่าเป็น โรค
อย่างแรงการระบาดของโรคไม่เกิน กว่า
๗% ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจาก
ทำให้น้ำนมลดลง สัตว์ใช้งานไม่ได้
ได้ใช้วัคซีนที่ดัดจากฮอลันดา นิดสัตว์
ที่มีค่า ทั้งของเอกชนและของรัฐ

ฝรั่งเศส เป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่าโรค
ปากและเท้าเปื่อย มี อยู่ ส่วน ใหญ่ ใน
ฝรั่งเศส ทำความเสียหายแก่เศรษฐกิจ
เป็นอย่างมาก มากกว่าในควั่นออกไกล
ซึ่งทางบางที่จะ เนื่องจาก อุตสาหกรรม
การผลิตนม ในดาวปรากฏว่าโรคปาก
และเท้าเปื่อยส่ง ด้ยว่า เกิดในปี ๒๕๐๓
และได้รับการยืนยันแน่นอนในปี ๒๕๐๒
เนื่องจากการขนส่งลำบาก จึงไม่สามารถ
ส่ง ใช้ไปตรวจหาชนิดได้ การป้องกัน
โดยการแยกแยะกักกันสัตว์

อินเดีย โรคปากและเท้าเปื่อยเป็นโรค
ระบาดที่ทำความเสียหายมากในประเทศ
อินเดีย ถึงแม้จะมีจำนวนสัตว์ตายน้อย
(ประมาณ ๕%) แต่ความเสียหาย
ทางเศรษฐกิจประมาณปีละ ๓๐ ล้านรูปี
โรคนี้เป็นแก่กระบือมีความร้ายแรง น้อย

กว่าเป็นแกโค บางคราวพบเป็นแก แกะ
แพะ และสุกร สัตว์พันธุ์ผสมยุโรป
และ พันธุ์ยุโรปแท้ เป็นร้ายแรงกว่า
สัตว์พื้นเมือง สัตว์ที่คนม นานจะอด
น้อยเป็นจำนวนมาก

ปรากฏว่าโรคเป็นชนิด "o" มากกว่า
"A" ชนิด "o" เป็นน้อยมาก และ
ปรากฏว่ามีแหล่งโรคระบาด ๒ แห่งที่
เนื่องจาก "Asia 1" ประเทศอินเดีย
ไม่สามารจะใช้วิธีการปราบ โรคดังวิธี
ที่ใช้ในยุโรปได้ทำการผลิตวัคซีน แต่
วิธีการยุ่งยาก และค่าของการผลิตสูง
จึงใช้แก่สัตว์ที่มีราคาสูงเท่านั้น การ
ควบคุมแหล่งโรคระบาด ด้วยการ ทำให้
สัตว์ทั้งฝูงคิดโรคพร้อมกัน

อิหร่าน โรคปากและเท้าเปื่อยเกิดขึ้นบ่อย
ครั้ง แต่ไม่ค่อยมีความสำคัญเพราะมี
โรคอื่นที่สำคัญกว่า เมื่อโรคกรีนเคอเปสต์
และโรคอื่นถูกปราบ ลงลง ก็ จะ ดำ เนิน
การปราบโรคนี้ โรคนี้มักจะเกิดใน
ระหว่งฤดูเริ่มทำการเพาะปลูก และทำ
ความเสียหายทางเศรษฐกิจมาก ปรากฏ
ว่า แกะ และสุกรเป็นโรคนี้ การเคลื่อน
ย้ายของ สัตว์ ทำให้โรค ระบาด มาก จน
ได้เริ่มตั้งสถานผลิต วัคซีน โรคปากและ
เท้าเปื่อยเรียบร้อยแล้ว ผู้เชี่ยวชาญจาก
องค์ การ อาหาร และ เกษตร แห่ง สห-

ประชาชนจะมาประจำ เชื้อที่เป็น
ปรากฏว่าเป็นชนิด "O" และ "Asia 1"

อิรัก โรคนี้ระบาดครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ.
๒๕๐๐-๒๕๐๓ การตรวจชนิดของโรค
เป็นดังสำคัญประเทศอิรักมีเชื้อโรคชนิด
"O" ทำให้สัตว์ตาย ๕-๘% และยัง
ปรากฏว่าหมูป่าได้นำโรคนี้ระบาดด้วย

ญี่ปุ่น โรคระบาดครั้งสุดท้าย เนื่องจาก
การนำโคมาจากเกาหลี ในปี พ.ศ.
๒๔๗๖ ปัจจุบันไม่มีโรคระบาด การ
ป้องกันโรคเข้าประเทศไทยการ กักสัตว์
ไม่มีการผลิตวัคซีนในประเทศนี้

มลายู โรคปากและเท้าเปื่อยระบาดครั้ง
สุดท้ายในปี ๒๔๗๓ แคนันมากไม่มีโรค
นี้ระบาดอีก ไม่มีการอนุญาตให้นำ
สัตว์จากท้องที่เกิดโรค สัตว์ที่มาจาก
เกาะบางเกาะอินโดนีเซีย ภาคใต้ของ
ประเทศไทย ซึ่งไม่มีโรคนี้ระบาด จะ
ต้องทำการกักก่อนนำไปโรงฆ่า ทาง
การมะธยาได้ห้าม การ นำเนื้อสัตว์ จาก
ท้องที่ ๆ มีโรคนี้ ระบาด อยู่เข้าไปใน
ประเทศ

ฮอลันดา ไม่มีโรคปากและเท้าเปื่อยระบาด
ในหมูเกาะนิวกินีของฮอลันดา สัตว์ที่
จะนำเข้าจะไปจะต้อง มีใบ รับรอง แสดงว่า
ได้รับการฉีดวัคซีนเชื้อตายแล้ว ๓ เดือน

และสัตว์นั้นจะต้องมาจากท้องที่ ๆ ปลอด
โรค

นิวซีแลนด์ ไม่มีโรคปากและเท้าเปื่อย
ปากีสถาน โรคปากและเท้าเปื่อยระบาด
อยู่ทั่วไป ความเสียหายไม่ได้เนื่องมา
จากการตายของสัตว์ หากแต่เนื่องจาก
โรคทำให้สัตว์น้ำหนักลดลง น้ำนมลดลง
และใช้งานไม่ได้ โรคปากและเท้าเปื่อย
มีพบใน แพะ และแกะด้วย โรคเป็น
อย่างอ่อนกับสัตว์พื้นเมือง แต่เป็นร้าย
แรงกับลูกสัตว์ และสัตว์ที่นำมาจากต่าง
ประเทศ โรคเป็นมากในฤดูใบไม้ผลิ
เมื่อมีการเคลื่อนย้ายสัตว์เป็นจำนวนมาก

โรคปากและเท้าเปื่อยที่ เป็น อยู่ใน
ประเทศจีนเป็นทั้ง "O" "A" "C" และ
Asia 1 ชนิด "O" เป็นมากที่สุดชนิด
"C" เป็นน้อย ปัจจุบันมีการควบคุม
สุขภาพของสัตว์เท่านั้น การทดลองและ
ผลิตวัคซีนอยู่ในความดำริของรัฐบาล

ฟิลิปปินส์ โรคปากและเท้าเปื่อยคิดมา
กับสัตว์ที่นำเข้าประเทศในปี พ.ศ. ๒๔๗๓
-๒๔๗๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ มีจำนวน
สัตว์ตายด้วยโรคนี้ถึง ๔.๒๐% ในปี พ.ศ.
๒๕๐๐ โรคเกิดขึ้นกับโคที่นำเข้าประเทศ
๗๓๗ ตัว หลังจากถึงแล้ว ๓ วัน ปรากฏ
ว่าโคจำนวนครึ่งหนึ่งเป็นโรค และได้
ควบคุมอยู่จนถึง

โรคที่เป็นอยู่เป็นชนิด "A" และ "O"
โคที่เป็นโรครักษาด้วยสารส้ม, เย็นเขียน
ไวโอเดท, โรคเป็นแกโค กระบือ และ
มีตุ๊กเป็นโรคนี้ถึง ๗๖ รายในปี พ.ศ.
๒๔๘๕

ไทย โรคปากและเท้าเปื่อย เป็นอยู่ทั่วไป
ไปวันแต่ภาคใต้ซึ่งปลอดโรคนี้เป็นเวลายาวนาน
ชนิด "A" พบมานานแล้ว ชนิด Asia 1 ได้ตรวจพบในปี ๒๔๘๗ และ
ชนิด "O" ในปี ๒๕๐๐ โรคนี้ได้ทำให้เกิดการ
เสียหายทางเศรษฐกิจ ทำให้สัตว์ใช้งานไม่ได้
และยังเป็นเรื่องสำคัญในการส่งสัตว์ไปขายต่างประเทศ

โรคนี้เป็นโรคระบาดตามพระราชบัญญัติ
เมื่อมีโรคระบาดเกิดขึ้น ทำการกักสัตว์ทำควมสะอาดบริเวณ รักษา
แมด ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ดร. ฮัดสัน ผู้เชี่ยวชาญ
เอฟ. เอ. โอ. ได้ใช้วิธีทำให้สัตว์ทั้งฝูงเป็นโรค แต่รักษา สัตว์
ที่ตั้งต่างประเทศได้รับการฉีดวัคซีน

ประเทศไทยได้สร้าง สถานปฏิบัติกา
เพื่อตรวจหาชนิด ทำการทดลองค้นคว้า
และทำการผลิตวัคซีนซึ่งเปิดในปี พ.ศ.
๒๕๐๓ หลังจาก ดร. ยี่ราด ผู้เชี่ยวชาญ
เอฟ. เอ. โอ. มาถึง ได้ดำเนินการตรวจ
สอบชนิด และดำเนินการผลิตวัคซีน

อังกฤษ บอเนียวเหนือ ไม่มีโรค

ฮ่องกง โรคมีอยู่ในฮ่องกง และมีโรค
เข้ามาในประเทศ โรคที่เป็นอย่างอ่อน
แก้ด้วยวิธีเมื่อไม่มีสัตว์ตาย โคนมที่
นำมาจากต่างประเทศ เมื่อเป็นน้ำนมจะ
ลดลงจำนวนมาก

โรคที่เป็น เป็นชนิด "O" และบาง
คราวมีชนิด "A" และ "Asia 1"

ซาราวัก ไม่มีโรค

อเมริกา ไม่มีโรค

เวนิซุเอลา โรคเกิดแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็น
ชนิด "A" และ "O" การควบคุม
โดยการกักสัตว์ และทำการฉีดวัคซีน
ตามแบบของ Waldmann การฉีด
วัคซีนได้กระทำทุกๆ ๔ เดือนตลอดเวลา
๘ เดือนนั้น ได้ฉีดวัคซีนแก้สัตว์ ๓ ล้าน
ตัว ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณา และ
ถกเถียงเรื่องโรคนี้พอสรุปได้คือ

โรคปากและเท้าเปื่อยเป็นอยู่ทั่วไป
เว้นแต่ในเมดาญู และภาคใต้ของ
ประเทศไทย และหมู่เกาะต่าง ๆ หลาย
แห่ง โรคระบาดอยู่ทั่วไปในประเทศ
โรคเป็นกับโคและกระบือเป็นส่วนใหญ่
และเป็นแก่แพะ แกะ ตุ๊ก โรคปรากฏ
ว่าเป็นร้ายแรงในโคมากกว่า ในกระบือ
ผลเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ใช่เนื่องจาก สัตว์
ตาย แต่เนื่องจากสัตว์น้ำหนักลด ทำ
งานไม่ได้ และให้น้ำนมลดน้อยลง

โรคนี้เป็นอยู่ในเอเชีย คือ ชนิด A,O,O และ Asia 1 การตรวจชันสูตรโรคควรจะได้พิจารณาถึงโรคที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเช่น "Vesicular exanthema" ในการฉีดวัคซีนป้องกันซึ่งขณะนั้นอยู่ ๒ ชนิดคือวัคซีนตามแบบของ Waldmann & Schmidt และแบบของ "Frenkel" แต่วัคซีนทั้งสองชนิดมีราคาแพงมากจึงไม่สามารถใช้ในการปราบโรคได้

โรคในสัตว์อ่อน

สำหรับโรคในสัตว์อ่อน ที่ประชุมได้รับรายงานจากประเทศต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ การที่สัตว์อ่อนได้เสียชีวิตในระยะต้น ๆ นั้นมีสำคัญอยู่มาก ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากโรคต่าง ๆ คือ

โรคปอดบวม

โรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบ

โรคจากเชื้อไวรัส และโรคที่ไม่ทราบสาเหตุ

โรคเนื่องมาจากพยาธิ

โรคเนื่องมาจากโลหิตเป็นพิษ

โรคขาดอาหาร

ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่าถ้าหากได้มีการป้องกันและรักษาตามแผนสมัยใหม่ และด้วยอาศัยการสัตวแพทย์ แล้วจะทำให้สถานการณ์ดีขึ้น ยิ่งกว่านั้นควรจะ

ควบคุมการจัดการ การเลี้ยง การให้อาหารให้ดีขึ้น และมีการสำรวจโรคอย่างละเอียด

โรคพิษสุนัขบ้า

ประเทศต่าง ๆ ได้รายงานภาวะของ

โรคพิษสุนัขบ้า คือ

ออสเตรเลีย ไม่มีโรคพิษสุนัขบ้า

พม่า โรคพิษสุนัขบ้า เป็นแก่งัดขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีเป็นกับสัตว์ใหญ่เป็นส่วนใหญ่ โรคนี้เป็นโรคระบาดตามพระราชบัญญัติและคิดต่อถึงมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบในนโยบายควบคุมโรคนี้ ได้ดำเนินการปราบโดยจัดการทำลายสุนัขที่ไม่มีเจ้าของ ในเมืองหลวง และเมืองใหญ่ ๆ สุนัขเลี้ยงจะต้องจด ทะเบียนและได้ รับการฉีด วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

พม่าผลิตวัคซีนอยู่ ๒ ชนิดด้วยกัน คือ

ก. วัคซีนที่เตรียมจากสมองของแกะ (Semple's Vaccine)

ข. วัคซีนเตรียมจากเชื้อ (Avianised rabies vaccine)

ลังกา โรคพิษสุนัขบ้าเป็นอยู่ทั่วไป และระบาดอยู่โดยอาศัยสุนัขกลางถนน และปรากฏว่าโรคนั้นเป็นแก่งัด แมว ถึง โค

และ แพะ ไม่พบว่าโรคนี้เป็นแก่สัตว์
ป่า และยังพบอีกว่าคนได้ตายด้วยโรคนี้
ปีละประมาณ ๓๐๐ คน

สถานที่ทดลองค้นคว้าการแพทย์รับผิดชอบ
ชอบในการตรวจทำนายโรค

ฝรั่งเศส โรคพิษสุนัขบ้า เป็นกับสุนัขและ
แมวในดาว โรคมีมากในเมืองที่มีสุนัข
กวางถนนจำนวนมาก และเป็นชนิด
"Dumb rabies"

การชันสูตรโรคโดยส่งสมอง ไปทำ
การตรวจที่สถานป่าสเตอร์ พนมเปญ
อินเดีย โรคพิษสุนัขบ้าในอินเดียก็เหมือน
กับประเทศดังกล่าว ซึ่งมีโรคนี้ระบาดอยู่
อย่างแพร่หลาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ ปีหนึ่งเคยมีคน
ตายด้วยโรคนี้ ๓๐๐๐ คน ซึ่งในปัจจุบัน
จำนวนได้ลดน้อยลง

ที่มุกเทศาร์ ได้ผลิตวัคซีนไข่ออกทำ
การทดลอง และได้ดำเนินการทดลอง
เพาะเชื้อไวรัสที่เป็นในท้องที่เข้าไข

อิหร่าน โรคพิษสุนัขบ้าในอิหร่าน เป็น
ปัญหาสำคัญทั้งในสุนัขและสัตว์ป่า เช่น
สุนัขป่า และสุนัขจิ้งจอก สถานป่า-
เตอร์ที่เทราน รับผิดชอบเกี่ยวกับโรคนี้

อิรัก โรคพิษสุนัขบ้าในอิรัก เป็นโรคสำคัญ
เพราะเหตุว่ามีสุนัขกวางถนน และสัตว์
ป่าที่เป็นโรคนี้มาก การควบคุมลำบาก

การดำเนินการควบคุมในปัจจุบันก็คือทำ
ลายสุนัขกวางถนน ซึ่งเป็นพาหะของโรค
นี้ วัคซีนที่ทำการฉีดป้องกันตั้งจากต่าง
ประเทศ แต่การตรวจทำนายโรคอยู่ใน
ความรับผิดชอบของ สถานป่าสเตอร์ที่
แบกแดด

ญี่ปุ่น ไม่มีโรคพิษสุนัขบ้า

มลายู ประเทศมลายูได้ทำการฉีดวัคซีน
ป้องกัน แก่สุนัขทั่วประเทศในปี พ.ศ.
๒๔๙๖ รวมทั้งทำลายสุนัขที่ไม่มีเจ้าของ
ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ตัว การดำเนินการ
ดังกล่าวเป็นผลดีทำให้ไม่มีโรค ในประ-
เทศ และยังดำเนินการปลูกความคุ้มโรค
แก่สุนัขในเขตห่างจากประเทศไทย ๕๐
ไมล์ การนำสุนัขเข้าประเทศจะต้องได้
รับการฉีดวัคซีนและกักอยู่ ๑ เดือน เว้น
แต่สุนัขที่นำมาจากออสเตรเลีย นิวซี
แลนด์ สิงคโปร์ และอังกฤษ

ฮอลันดา ไม่มีโรคนี้ ในหมู่เกาะนิวกินี
ของฮอลันดา

นิวซีแลนด์ ไม่มีโรค

ปากีสถาน โรคพิษสุนัขบ้าระบาดอยู่ทั่ว ๆ
ไป บางโอกาสเป็นแก่ม้า ลา และ ต้อย
ใช้วัคซีนที่เตรียมจากสมองแกะ ทำการ
ฉีดป้องกัน

อังกฤษ ซาราวัค ไม่มีโรค
บอเนียวเหนือ ไม่มีโรค

ฮ่องกง ไม่มีโรค

อเมริกา โรคพิษสุนัขบ้ายังคงมีในอเมริกา
เทศบาลนครรัฐดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกัน
กันด้วยวัคซีนที่เตรียม จากไข่และ วัคซีน
เตรียมจากสมอง โรคพิษสุนัขบ้าที่เป็น
แก่สัตว์ป่าเป็นปัญหาสำคัญ ดูนัขจิ้งจอก
และสัตว์อื่น ๆ มีอยู่ทั่วไป เป็นผู้นำ โรคนี้
และเป็นที่เก็บเชื้อโรคชนิดนี้

การตรวจโดยวิธี “Fluorescent
antibody” ให้ผลแน่นอนและรวดเร็ว
สัตว์ที่จะนำเขาประเทศจะต้องทำการฉีด
วัคซีนแล้ว ๓๐ วันก่อนจะเข้าประเทศ
และทำการกักอีก ๓๐ วัน

หมู่เกาะฮาไว ไม่มีโรค
ที่ประชุมได้พิจารณารายงาน และข้อ
เสนอของสมาชิกประเทศต่าง ๆ พอสรุป
ได้ดังนี้คือ

โรคพิษสุนัขบ้า เป็นปัญหาสำคัญ
ของทุกประเทศในทวีปเอเชีย แม้ว่า
สัตว์ป่าจะคิดและรับเชื้อมาได้ แต่ส่วน
ใหญ่ติดอยู่กับสุนัขกลางถนน ซึ่งมีอยู่
ทั่วไป และจากสุนัขเหล่านี้ทำให้
โรคติดถึงกันได้

เป็นการยากที่จะปราบโรคนี้เว้นแต่ใน
ประเทศสหรัฐเม็กซิโก เพราะการทำลาย
สุนัขเป็นการขัดต่อความเชื่อ ของประชา
ชน เนื่องจากคำสอนห้ามการฆ่าสัตว์

ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องแนะนำให้ประชาชน
ร่วมมือในการทำลายสุนัขกลางถนนด้วย
ในประเทศพม่า และไทย ประสิทธิภาพ
สำเร็จในการฉีดวัคซีนป้องกัน ตามเมือง
ใหญ่

โรคไก่

ที่ประชุมได้ทราบรายงานของโรคไก่
ดังต่อไปนี้ คือ

ออสเตรเลีย โรคของไก่ที่สำคัญในออส-
เตรเลีย คือ โรคนิวคาสเซิล ซึ่งระบาด
เข้าไปในประเทศในปี พ.ศ. ๒๔๗๓-๒๔๗๕
และได้ทำการปราบลงบดแล้ว

โรคหลอดลมอักเสบติดต่อยังคงมีอยู่
การป้องกันโรคนี้ได้ใช้วัคซีนที่เตรียม
จากไข่ นอกจากนี้ยังมีโรคที่เนื่องจาก
ทางเดินของการหายใจอีกหลายชนิด คือ
Infectious catarrh coryza โรคหลอด
ลมอักเสบ และโรคทางเดินลมหายใจ
อักเสบเรื้อรัง

และนอกจากนี้ก็มีโรคชชาว และ
โรคคอกซิติโอซิส

พม่า โรคนิวคาสเซิลยังคงระบาดอยู่ทั่วไป
จำนวนแห่งโรคระบาดลดน้อยลง เนื่อง
จากได้ดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกัน ซึ่ง
มีวัคซีนอยู่ ๒ ชนิดด้วยกันคือ

ก. วัคซีนที่ได้จากมุกเทศาร์

และ ข. วัคซีนตะเควน เอฟ.

อหิวาต์ไก่มีระบาดอยู่บ้าง การควบคุมโรคนี้โดย ใช้วิธีป้องกัน ด้วยการฉีดวัคซีน ซึ่งกระทำปีละ ๒ ครั้ง

โรคชขาว และ Infectious coryza ฝัตาชไก่ และโรคพยาธิ มีระบาดเป็นอยู่ทั่วไปเช่นกัน

ลังกา การเลี้ยงไก่เริ่มมีความสำคัญเมื่อไม่กี่ปีข้างหน้า แต่ก่อนนี้ ลังกาดัง ไซ่จากอินเดียปีละ ๓๐ ล้านฟอง เมื่อมีการเลี้ยงไก่เกิดขึ้น ประเทศลังกาดัง ไซ่ปีที่แล้วเพียง ๑๘ ล้านฟอง เมื่อมีการเลี้ยงไก่เพิ่มมากขึ้น ปัญหาเรื่องโรคก็ตามมา โรคนิวคาสเซิลเป็นโรคสำคัญ และมีเป็นอยู่ทั่วไป การควบคุมโรคได้ดำเนินการอยู่ด้วยการแนะนำให้ประชาชนรู้จักลักษณะและการติดต่อของโรค และดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกัน นอกจากนี้มีโรคฝัตาชไก่ คอกชิติโอชิติ โรคชขาว Coryza และพยาธิ

ฝรั่งเศส ประเทศลาว มีโรคนิวคาสเซิล ฝัตาชไก่ และอหิวาต์ไก่ การฉีดวัคซีนในปัจจุบันแล้วแต่ประชาชนต้องการ อินเดีย โรคไก่ที่สำคัญในอินเดีย คือ โรคนิวคาสเซิล ซึ่งเรียกว่า "รานิกเท" พบในปี พ.ศ. ๒๔๗๐ ใช้การฉีดวัคซีนป้องกัน วัคซีนชนิดนี้ทำให้ขาด ปัจจุบัน

ได้ ดำเนินการ ทดลองเมื่อ หาวัคซีนที่ฉีดฉีดกับลูกไก่ได้

โรคสำคัญอันดับต่อไปก็คือ ฝัตาชไก่ ใช้วัคซีนป้องกันและกระทำพร้อม กันกับ วัคซีนนิวคาสเซิล นอกจากนี้ยังมีโรคเนื่องมาจาก Spirochaetes infectious coryza และโรคทางเดินของลมหายใจ อักเสบเรื้อรัง อหิวาต์ไก่, Pullorum โรคหลอดลมอักเสบติดต่อกัน และโรคเนื่องมาจากพยาธิ

อิหร่าน ก่อนที่มียุทธศาสตร์การเลี้ยงไก่ มากขึ้น ปรากฏว่ามีโรคอยู่ ๔ อย่างด้วยกันคือ ฝัตาชไก่ อหิวาต์ไก่ โรคชขาว และโรค Spirochaete จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้มีการตั้งไก่เข้ามา มาก จึงมีโรคติดเข้ามาด้วยคือ โรคนิวคาสเซิล Leucosis complex, fowl typhoid, โรคทางเดินของลมหายใจอักเสบ เรื้อรัง วัณโรค Spirochaete และโรคพยาธิ

การ ควบคุมโรคได้ ใช้วัคซีน ที่เตรียม จากไข่ ฉีดป้องกันโรคนิวคาสเซิลสำหรับไก่ใหญ่ใช้ Komarov strain ไก่เล็กใช้ B1 strain จากอเมริกา

อิรัก อุตสาหกรรมเลี้ยงไก่ยังมีไม่สู้มาก มีฟาร์มที่มีไก่ ๓๐๐๐-๕๐๐๐ ตัวเพียง ๓๐ ฟาร์ม นอกนั้นมีการเลี้ยงไก่ตามชนบท โรคระบาดที่สำคัญ คือ โรคนิวคาสเซิล

ทำความเข้าใจหายปี หนึ่ง เป็น จำ นวน มาก
ใช้วัคซีนปลูกความคุ้มโรคป้องกัน แต่
ก็เป็นการยากที่จะทำการ ปลูก ความ คุ้ม
โรคตามหมู่บ้าน นอกจากนั้นก็มีโรค
ผีตาชไก่ Fowl coryza คอกซิติโอซิด
และ Spirochaete

ญี่ปุ่น การเลี้ยงไก่เป็นอุตสาหกรรมสำคัญ
ในญี่ปุ่น ซึ่งมีไก่ประมาณ ๗๐ ล้านตัว
โรคชขาวเป็น โรค สำคัญ ซึ่ง ระบาด อยู่
ทั่วไป

โรคนิวคาสต์เซดเคยะระบาดในปี พ.ศ.
๒๔๘๔ ใช้วัคซีนฉีดป้องกันได้ผลดี วัคซีน
ชนิดนี้คิดเป็นวัคซีนเชื้อตาย นอกจากนั้น
มีโรค Leucosis complex จนกระทั่ง
ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ อาคิมาได้พบพยาธิ

ในโตฮิต (Leucocytozoon caulleryi)
มะลายู โรคไก่ที่มีอยู่ในสหรัฐอเมริกาที่สำคัญ
คือ โรคนิวคาสต์เซด ผีตาชไก่
Fowl coryza และโรคหลอดลมอักเสบ
ติดต่อโรคนิวคาสต์เซด ทำ ความ เสีย หาย
แก่ไก่เป็นจำนวนมากทุกปีได้ดำเนินการ
ปลูกความคุ้มโรคด้วยวัคซีนสังเคราะห์ เอฟ
ซึ่งใช้กับลูกไก่อายุ ๑ วัน

ฮอลันดา โรคไก่ที่สำคัญในเกาะนิวกินี
คือ ผีตาชไก่ และ คอกซิติโอซิดและ
โรคเนื่องจากพยาธิ เนื่องจากมีขุมมาก

ทำให้ลูกไก่เป็นโรคตั้งแต่อายุน้อย เพื่อ
ป้องกัน ต้อง เก็บ ลูกไก่ให้ปลอดจากขุม
เมื่อมีอายุ ๔-๕ อาทิตย์ โรคคอกซิติ-
โอซิดเกิดขึ้นเสมอ รักษาด้วยยาซัลฟา
เมซาตัน หรือซัลฟาคิวโนออกซาดีน นอก
จากนั้นก็มีโรค Leucosis complex โรค
ชขาว และโรคเนื่องจากพยาธิคอกกลม
และพยาธิคอกแบน

นิวซีแลนด์ ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมการ
เลี้ยงไก่มีไม่สู้มากนัก โรคระบาดร้ายแรง
เช่นนิวคาสต์เซดไม่มี โรคที่มีเป็นอยู่ก็ได้
แก่โรคหลอดลมอักเสบติดต่อ ซึ่งป้องกัน
กันโดยการฉีดวัคซีนและมีโรคเนื่องจาก
Haemophilus โรคชขาวและ Leucosis
complex

ปากีสถาน อุตสาหกรรมการเลี้ยงไก่เพิ่ม
ขึ้นเป็นจำนวนมากและได้รับความ ด้สนับ-
ด้สนุนจากรัฐบาล โรคของไก่ที่สำคัญก็
คือ โรคนิวคาสต์เซด, โรค Spirochaete
ผีตาชไก่ Coryza, Salmonella, คอก-
ซิติโอซิด และโรคเนื่องมาจากพยาธิ

การฉีดวัคซีนรวม ระหว่างโรคนิว-
คาสต์เซดและโรคผีตาชไก่ ได้ผล ดีปัจจุบัน
ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบวัคซีนนิว-
คาสต์เซดที่เตรียมจากมุกเทศาร์, ขาเหม
คอบเนย์ และชนิด เอฟ. และปรากฏ

ว่าวัคซีนจากมุกเทศาร์ ให้ผลดี ในปาก
สถานที่โรคที่เกิดจาก Spirochaete มีความ
สำคัญ และระบาดอย่างกว้างขวาง
นอกจากเป็นแก่ไก่แล้ว ยังเป็นแก่ไก่วง,
ห่าน เป็ด โรคนี้เกิดจากเชื้อ Borrelia
anserina

โรคฝีดาษไก่มีอยู่เหมือนกัน บ้างกัน
โดยวัคซีนที่เตรียมจากไข่จาก เวย์บริดจ์
ฟิลิปปินส์ โรคไก่ที่สำคัญในฟิลิปปินส์ใน
ปัจจุบันคือ โรคนิวคาสเซิล ฝีดาษไก่,
Leucosis complex, อหิวาต์ไก่, Infe-
ctious coryza คอกซิติโอซีส Avian
malaria และโรคเนื่องจากพยาธิ

โรคนิวคาสเซิล เป็นโรคที่ ทำตายไก่
เป็นจำนวนมากดังจะเห็นได้ว่าไก่ จำนวน
๓๔,๗๓๘ ตัว ตายด้วยโรคนี้เมื่อปีที่แล้ว
วัคซีนที่ทำการฉีดป้องกัน ใช้ วัคซีน ที่ได้
จากมุกเทศาร์ โรคฝีดาษไก่มีความ
สำคัญรองลงมาจาก และทำการป้องกัน
โดยวัคซีนที่เตรียมจาก ไข่ไข่ กับ ลูก ไก่
อายุ ๒ เดือนขึ้นไป โรค Leucosis
complex เพิ่มขึ้นทุกปีมีเป็นอยู่ ๔ ชนิด
คือ Visceral, ocular, neural และ
Osteopetrotic.

ไทย โรคไก่ที่ทำความเสียหายแก่อุตสาหกรรม
กรรมการเลี้ยงไก่ประเทศไทย คือโรค
นิวคาสเซิล ฝีดาษไก่ โรคชขาว และ

โรคอหิวาต์ไก่ และนอกจากนี้ยังมีโรค
Leucosis Complex, typhoid, coryza
คอกซิติโอซีส และโรคซึ่งเนื่องจาก
พยาธิ

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ดร. แคมเปดผู้
เชี่ยวชาญขององค์การอาหารและเกษตร
แห่งสหประชาชาติ ตรวจพบโรคชขาว
จากฟาร์มต่างบริเวณกรุงเทพฯ และ
กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินการ ควบคุมโดย
ฉีดแอนติเจนสำหรับตรวจดอบ และ
แนะนำให้ทำตายไก่เป็นโรค

โรคนิวคาสเซิลใช้ วัคซีนป้องกันซึ่ง
มีอยู่ ๒ ชนิดด้วยกันคือ ชนิดที่ได้จาก
มุกเทศาร์ และชนิด เอฟ. วัคซีนชนิด
เอฟ. ใช้ปลูกความคุ้มโรคให้แก่ลูกไก่
ที่เพิ่งเริ่มเกิดได้ ๓ วัน และให้ความคุ้ม
ประมาณ ๔ เดือน เมื่อได้ปลูกความ
คุ้มโรคทีจะมีมีความคุ้มได้เกินกว่า ๑ ปี
สหราชอาณาจักร ชาราวัก โรคไก่ที่
เป็นไก่ชาราวัก คือ โรคนิวคาสเซิล ฝีดาษ
ไก่ อหิวาต์ไก่ คอกซิติโอซีส พยาธิ
ดำได้ โรคชขาว และโรคการขาด
อาหาร

บอเนียวเหนือ โรคนิวคาสเซิล
และฝีดาษไก่เป็นโรคที่ทำความเสียหาย
แก่การเลี้ยงไก่มาก และได้ใช้วัคซีนฉีด
ป้องกัน ส่วนคอกซิติโอซีสรักษาด้วยยา

ซัดฟามะซาทัน นอกจากนี้มีโรคชิวา
และพยาธิภายใน

ฮ่องกง ปัจจุบันยังมีได้ทำการสำรวจภาวะ
ของโรคไก่โดยคัดอดแต่ได้ ผี๊กเข้าหน้า
เพื่อการอยู่ตลอดมา การที่สำรวจยัง
ไม่ได้เพราะฮ่องกงยังคงตั้งไก่เข้าประเทศ
เป็นจำนวนมากประมาณวันละ ๘๕,๐๐๐
ตัวและเป็นที่ยอมรับว่าโรคทั้งหมด ที่มี ตาม
ประเทศต่าง ๆ คงมีในฮ่องกงด้วย โรค
ที่ฮ่องกงได้ดำเนินการควบคุมคือโรคนิว-
คาส์เซ็ด โดยใช้วัคซีนชนิด เอฟ. ที
ผลิตในประเทศไทย ใช้กับลูกไก่อายุ ๓
วัน และวัคซีนมุกเทซาร์จากสหรัฐอเมริกา
มะตาย ใช้กับไก่อายุ ๕-๖ อาทิตย์
และใน ขณะ เดียว กัน ปรากฏว่ามีโรค
Leucosis complex เพิ่มมากขึ้นโรค
คอกซิดิโอซิดมีมากก็จริง แต่ผู้เลี้ยง
เห็นคุณค่าของการปรับปรุงสุขภาพสัตว์
ทำให้โรคลดน้อยลง ผีตาสไก่มีทั่วไป
ไป แต่อัตราตายต่ำ

อเมริกา โรคไก่ที่เกิดจากเชื้อไวรัสที่สำคัญ
คือ โรค Leucosis complex โรคนิว-
คาส์เซ็ด โรคทางเดินของการหายใจ
อีกเช่นเรอริง โรคหลอดลมอักเสบ
ผีตาสไก่ และโรคพยาธิสำหรับโรคที่
เกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ ได้แก่โรคชิวา
ซึ่งได้ปราบลงแล้วในบาง รัฐ โดย การ

ตรวจและทำลายไก่ที่เป็นโรค
เวนิซุเอลา โรคไก่ที่สำคัญคือโรคนิวคาส์-
เซ็ด และผีตาสไก่ ซึ่งทั้งสองโรคนี้ใช้
วัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์ไก่มีระบาด อยู่
แพร่หลาย ได้ดำเนินการป้องกันโดย
การฉีดวัคซีน และใช้ยาจำพวกซัดฟามะ
รักษา

หลังจากที่ประชุมได้รับทราบรายงาน
จากประเทศต่าง ๆ แล้วได้ร่วมพิจารณา
ปัญหาโรคไก่ซึ่งสรุปผลคือระหว่าง ๒-๓
ปีที่ผ่านมาการเลี้ยงไก่ได้เจริญ ขึ้น มาใน
ทวีปเอเชีย และมีโรคที่ระบาดอยู่ทั่วไป
คือ

โรคนิวคาส์เซ็ด โรคผีตาสไก่ ซึ่ง
ปัจจุบันได้ใช้การฉีดวัคซีนป้องกัน นอก
จากสองโรคนี้ยังมีโรค Leucosis com-
plex ซึ่งปรากฏว่ามีอาการระบาดมากขึ้น
นับแต่ได้มีรายงานในที่ประชุมที่ โตเกียว
พ.ศ. ๒๔๘๘ และโรคนี้ยังหาสาเหตุที่
แน่นอนไม่ได้

โรคที่เกิดจากพยาธิต่าง ๆ เป็นอยู่
อย่างแพร่หลาย และทำความเสียหาย
ให้แก่การเลี้ยงไก่เป็นอย่างมาก ปัจจุบัน
ยาดำยพยาธิที่ประกอบด้วย Piperazine
ใช้ได้ดีในการ พิจารณา เรื่องโรค ทุก
ประเทศต้องการจะให้มีการเรียกชื่อ โรค
เป็นมาตรฐาน เพราะปรากฏว่าในขณะ

นี้โรคเดียวกันมีชื่อเรียกหลายชื่อด้วยกัน ซึ่งจะเป็นการสับสนยิ่งกว่ามาก ถ้าหากว่า ได้ชื่อเดียวกัน, อนึ่งในการนำไขฟกักดี ถูกไก่อายุ ๓ วันก็ดี เพื่อป้องกันโรค ระบาดควรจะมีการตรวจเป็นพิเศษทั้งใน การส่งออก และการนำประเทศ

เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาปัญหาโรค ต่าง ๆ หมดแล้ว ได้พิจารณาทำข้อ เสนอแนะไว้เกี่ยวกับโรคต่าง ๆ คือ

โรครินเตอร์เปสต์

๑. ที่ประชุมได้ทราบความก้าวหน้าใน การปราบโรครินเตอร์เปสต์โดย คณะ ในภาคพื้นเอเชีย ซึ่งที่ประชุมขององค์ การอาหารและเกษตร ร่วมกับสำนักงาน โรคระบาดได้พิจารณาไว้แล้วและยืนยัน ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าโรคจะหมดไป จากภาคพื้นเอเชียอาคเนย์

๒. ที่ประชุมเห็นว่า แผนการปราบ โรครินเตอร์เปสต์จะดำเนินเร็ว ก็จะต้องได้ รับความสนับสนุนอย่างเต็มที่จากรัฐบาล ที่เกี่ยวข้อง

๓. เนื่องจากบางประเทศยังไม่ได้ส่ง รายงานประจำเดือน เกี่ยวกับภาวะโรค ที่ประชุม ขอ เสนอแนะ อีกครั้ง หนึ่ง ว่า ประเทศต่าง ๆ ควรจะร่วมมืออย่างเต็มที่ กับประเทศเพื่อนบ้าน ในการควบคุม โรครินเตอร์เปสต์ และโรคติดต่อชนิดอื่น

โดยการส่งรายงานภาวะโรคไปยัง ประเทช้างเคียง และสำนักงานโรคระบาด ดีด้วย

๔. ที่ประชุมแนะนำว่า เนื่องจากโรค นี้สามารถจะเป็นอยู่ในสัตว์ ฉะนั้นใน ประเทศที่โรค รินเตอร์เปสต์ พัง จะสงบ ควรจะเฝ้าดูอย่างใกล้ชิด อย่าง น้อย เป็น เวลาดำเนิน

๕. ในประเทศอินเดีย ซึ่งได้ทำการ ฉีดวัคซีนป้องกันโค และกระบือ ควร จะพิจารณาถึงปัญหา แพะ และ แกะ ด้วยว่าจะสามารถเก็บโรคไว้หรือไม่

โรคปากและเท้าเปื่อย

ที่ประชุมเสนอแนะว่า ข้อเสนอนี้ ของที่ประชุมครั้งที่ ๓ ที่กรุงโตเกียวปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ควรดำเนินการต่อไปและขอ แนะนำเพิ่มเติมคือ

๑. ดัดแปลงปฏิบัติการโรคปากและเท้า เปื่อย ซึ่งดำเนินการตรวจดอบชนิดของ ไวรัส พึ่งระดึกว่าโรคที่เกิดจากไวรัส และเมื่ออาการ คล้ายคลึง กับโรค ปาก และ เท้าเปื่อยอาจจะมิฉะนั้นเมื่อตรวจหาเชื้อ โรคปากและเท้าเปื่อยไม่พบ

๒. เนื่องจากไม่เหมาะที่จะ ใช้ วัคซีน ในการ ปราบ โรคใน ประเทศที่มี โรคนี้ ระบาดอยู่ ควร จะได้ ทัดลอง ดำเนิน การ ผลิตวัคซีนที่ถูกและให้ความคุ้มกัน, จน

ตั้งใ้คงายชนไว้

๓. การทำตายเชื้อ ไวรัส ของ โรคนี้
ควรจะได้กระทำไว้บ่ดวนแฉะเป็นพิเศษ

โรคสำหรับสัตว์อ่อน

ที่ประชุมเห็นความเสียหายอันเนื่องมาจากโรคของสัตว์อ่อน ซึ่งมีอายุตั้งแต่เกิดถึงสองเดือน จึงให้คำแนะนำว่าประเทศต่าง ๆ ควรจะได้เริ่มสำรวจโดยละเอียดถี่ถ้วน และแนะนำว่าในการประชุมคราวต่อไป ควรจะพิจารณาถึงผลการสำรวจและพิจารณาหาทางลดให้ความเสียหายด้นน้อยลง

โรคพิษสุนัขบ้า

ที่ประชุมได้พิจารณาถึงความสำคัญในการปราบโรคพิษสุนัขบ้า และการคงสภาพให้ปลอดโรคพิษสุนัขบ้าไว้ในท้องที่ ๆ ไม่มีโรคและรับรองคำแนะนำที่ได้ให้ไว้จาก สำนักงานโรคระบาด องค์การอาหารและเกษตร และองค์การอนามัยโลก, ประเทศที่ไม่มีโรคนี้อยู่ ควรจะได้ดำเนินการกักกันสัตว์อย่างกวดขันกว่าประเทศที่มีโรคนี้ระบาดอยู่ และให้คำแนะนำ คือ

๑. ควรจะได้ทำการกักกันสัตว์ ไว้ไม่น้อยกว่า ๓๘๐ วัน สำหรับสัตว์ที่จะนำเข้าประเทศที่ไม่มีโรคหรือมีโรคอยู่เล็กน้อย
๒. สัตว์ที่นำเข้าในท้องที่ ๆ มีโรคจะ

ต้องมี ใบรับ รองว่า ได้ทำ การฉีด วัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าไว้แล้ว

๓. ในประเทศที่มีโรคนี้ระบาด ควรจะมีการควบคุม พร้อมกับ ให้การศึกษา และโฆษณาให้ประชาชนทราบ

๔. ทุกประเทศควรจะปรับปรุงวิธีการ ชันสูตรโรคนี้เช่น Fluorescent antibody technique

๕. ทุกประเทศควรจะเอาใจใส่ทำการสำรวจสัตว์ป่า เพื่อให้ทราบแน่นอนว่า สัตว์ป่าจะมีโรคนี้หรือไม่

โรคไก่

๑. เนื่องจากปรากฏว่าเชื้อโรคระบาด ของไก่มีอยู่หลายชนิดด้วยกัน ทำให้เกิดความยุ่งยาก เกี่ยวกับการนำไก่เข้า และส่งไก่ออกนอกประเทศ และการแลกเปลี่ยนทางวิชาการระหว่างประเทศ ที่ประชุมจึงตกลงมติแนะนำว่า องค์การอาหารและเกษตร และสำนักงานโรคระบาด สัตว์ควรจะสำรวจเชื้อโรคไก่ และร่างเชื้อโรคสำหรับการประชุมครั้งต่อไป

๒. ที่ประชุมเห็นว่ามีการผลิต และการทดลองวัคซีนสำหรับโรคไก่ มีวิธีแตกต่างกันด้วยวิธีการ การหามาตรฐาน และชนิดที่ใช้สำหรับป้องกันโรคเดียวกัน จึงแนะนำให้ สำนักงานโรคระบาดสัตว์ ควรจะเริ่ม สอบถาม ประเทศ ในภาคนี้

และสิ่งเดิมที่ จะให้ ใช้ วัคซีนเป็น มาตร
ฐานเดียวกัน เช่นการฉีด และระยะ
ระหว่งการปลูกความคุ้มโรค และการ
ปลูกพืชทับ

๓. ที่ประชุมแนะนำว่า ควรจะมีกฎ
ควบคุมการย้ายไก่ และผลิตภัณฑ์จาก
ไก่ระหว่างประเทศในภาคนี้ และแนะนำ
ต่อไปว่า ใบริบรองควรมีวิธีการ อย่าง
เดียวกัน ซึ่งควรจะได้เตรียมไว้สำหรับ
พิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ใบริบรองสุขภาพของสัตว์

ที่ประชุมลง มติแนะนำ เกี่ยวกับ ใบริบ
รองของสัตว์ คือ

๑. ทุกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียง
หนึ่งคือแสดงภาวะของโรค ประจำเดือน,
หนักคือคัง กดำว จะต้องตั้งให้ ดำนักงาน
โรคระบาด สัตว์ ก่อนซึ่ง ดำนักงาน จะได้
รวบรวมตั้งให้ด้มาชิก และตั้งให้ประเทศ
เพื่อนบ้านและตั้ง ให้องค์การ อาหาร และ
เกษตรทราบถ้าหากเป็น เรื่องเร่ง ค่วนจะ
ติดต่อกับดำนักงานโรคระบาด และ

ประเทศข้างเคียงทางโทรเลขก็ได้

๒. ก. ในการ เคลื่อน ย้าย สัตว์ จาก
ประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่งควรจะตก
ลงในเส้นทาง และการควบคุม

ข. ทุกประเทศควรจะออกใบริบ
รองแก่สัตว์สำหรับฆ่าซึ่งจะควบคุม สัตว์
ในค่ายกักสัตว์จนกระทั่งนำไปฆ่า

ค. ใบริบรอง สุขภาพ สัตว์ นอก
จากภาษาพื้นเมืองแล้วให้ ใช้ภาษาอังกฤษ
หรือฝรั่งเศสด้วย

ง. จะต้องตรวจสัตว์ และออก
ใบริบรอง ก่อนนำสัตว์ออกนอกประเทศ
๔๘ ชั่วโมง

จ. เจ้าหน้าที สัตวแพทยที ใบริบ
อนุมัติจากรัฐบาล เท่านั้นเช่น หนึ่งใบริบ
รองสุขภาพสัตว์ได้

ฉ. ประเทศที่ตั้งสัตว์ออกจำหน่าย
ต่างประเทศ ควรจะพิจารณาหาทาง
ระมัดระวังอย่างอื่นที่คิดว่าจำเป็นสำหรับ
สัตว์ที่ตั้งออก.